

است * شاربین خمر را جدا میزنم : زانیاں محضه را رجم² می کنم * در امر معروف³ و نهي از منکر، و تالیف قلوب، و موعظه و خطابت، و حید و فریدم * حاصی بیضه اسلام⁴ و راهنمای خواص و عوام : آیت صائم النهار : معنی قائم الایل * غسل و وضویم عبرة للناظرین : و صوم و صلواتم أسوة⁵ للسابین است * بحکم اجتهاد خود، از استعمال الات و آوانی مفضض و مطلا⁶ معتززم، و از اکتسای کسوة اقمشه و حریر مجتنب : مواظب تعبده ملتزم تهجدم⁷ * از قلیان و انقیه متنفرم، و بازی نود و گنجیقه و شطرنج و سایر ملایب و ملاحی را منکر : چه این گونه مناهی و مکاره⁸ مضر آداب دیانت⁹ و مشتعل¹⁰ اوقات طاعت و عبادت است * پارۀ اجامه¹¹ و ارباش و زنود در باب تخفیف نکالیف روزه از قبیل تجویز¹² قلیان کشیدن و مصطکی¹³ خائیدن از من استفنا نمودند : اما از من بجز جواب 'لا' چیزی نشنوند * سرشان را با عصای 'لا' شکستم¹⁴ که روزه خوردن¹⁴ (دور از جناب ا) گه خوردن است : و باید روزه را گرفت و نماز را کرد تا چشمتان کور شود * اگر شارع مقدمی¹⁵ حکم فرموده بود که صدت افطار یک هفته باید باشد هر آینه اولین روزه گیر و آخرین روزه - گشا من می بودم : و حاشا و کلا اگر دهان بلا و لعل میگذردم *"

اگرچه این قدر شدت در پرهیزگاری بمذاق¹⁶ من گوارا نمی نمود اما باز ا

1 Eighty stripes. *Mi-zanam* and *mi-kūnam* are futures to signify desire, intention, etc., since the Mujtahid has never yet delivered such a *fatwā*.

2 Though stoning is the punishment for adultery fixed by Muslim law, it is not inflicted in Persia.

3 *Ma'ruf* "what is known; good": a word used in the Quran.

4 *بیضه الاسلام* = *jamā'at-h* (Ar. Dict.).

5 *Uvātus* "a paragon." *Sā'irīn* "all" (also "walkers").

6 I.e., even silver-plated or gold-plated vessels.

7 *Tahajjud* "repeating prayers during the night": [*shab zinda-dārī* = "watching"].

8 Pl. of *makrūh*.

9 = *rusum-i dīyānāt* (*dīn-dārī*).

10 *Mushṭaghīl*, 'employs, takes up the time for holy meditation.'

11 *Ajāmīrat* "turbulent fellows."

12 *Tajwīz*: "permitting."

13 *Maṣṭakī* (in dict. *maṣṭakā* "gum mastic") is a gum that does not melt and is lawful for weak persons during the Fast.

14 *Rūsa khurdan* (m.c.) "to eat during the Fast."

15 "The expounder of the Law."

16 *Mazāq* "tasting; palate."

* گفتار پنجاه و چهارم *

در مهم‌ساز گردیدن حاجی بابا و دفتر-دار متعه خانه شدن زوی *

همینکه دستور العمل معین گردید ملا نادان شخص مرا بزنان و شخص زنان را بمن معرفی کردن خواست ، تا سر رشته کاملی از کار و بار شان پیدا کنم ؛ و بآینده و رونده در توصیف و تعریفشان نامی عملی بنویسم ، و چند و چون ¹ ارزش و مقدار شان را معین سازم *

نخست بازار رقوم و با دستار و عبا و شال ، خود را بصورت آخوندان آراستم * بعد از آن بمتعه خانه رقوم * چون از پیش خبردار بودند سرزده ² داخل شدم * متعه خانه معقر خبرانه بود منحوس ، و خراباتیان ³ بقلیان کشیدن مشغول * از دیدارم رویها پوشیدند * *

سالم دادم که ” ای بانوان حرمسرای عفت ! ملانادان مرا بخدمت شما فرستاده ، و معلوم است از برای چه * این روگرفتن پس از برای چیست و از که ؟ از درِ التفات بر آمدند که ” خوش آمدی ؛ سایه ات از هر ما کم نشود ! انشاء الله خدمت مبارک است ، و انوروت بخیر “ *

پس دو تن برده از رخسار بر انداختند و گل زار جمال را عرضه ساختند * دیدم که شاخ گل نسرینشان ⁴ از گردش ایام خزانست و ⁵ چراغ لاله شان را از دم سرد

¹ *Arzish* “cost, value.”

² *Sar-zada* “suddenly, without warning.”

³ There is a play on the words *kharāba* and *kharābātī*.

⁴ *Shākh-i gul-i nasrīn-i shān*—is a common m.c. phrase for “their youth had gone”: the word *shākh*, though redundant, is used in this phrase; *nastaran* (and not *nasrīn*) is the usual form of the word in m.c.

⁵ *Chirāghh* = *nūr* and is here used on account of the word *lāla* “a poppy; a pink cheek; and in m.c. a (European) candlestick with a globe.”

روزگار آنها ۱ * با همه رسمه و سرمه و خط و خال، شکر ۲ عذار شان
از دور نمایان بود *

با گشایش رو، چنان نوره قهقهه بررویم ۳ طوفانیدند که کم مانده بود
پرتاب شوم ۴ * بی اختیار گفتم "روی بپوشید ای فرمان خانگی که عقل بدیوانگی!
چشم بد دور! این چه چشمان نیکو! چشم زخمی باید ۵ * این چه خال
عنبین است! سپند ۶ بسوزانیم: باطل السحری لازم است * آتش نه تنها بجان من،
بجهان زدید * بیش ازین منگرید که چیزیم ۷ میشود * اما شمارا بخدا! ناز آن
سه دیگر از کجا؟ و آن همه استغنا چرا؟ * مصراع *

'حیف نبود که رخ خوب ببرقع باشد،' ۹

آن دوروی بازان بر او تازان که "حق دارد: این درگاه، کبر و ناز بر نمیدارد: درگاه
نیاز است * هیچ چیز ما نباید از آینده و رونده پنهان باشد، تا چه رسد برویمان؟
وانگهی نهفتگی دیدار باعث کساد بازار و مایه سرکوب ۱۰ یار و اغیار است" *

گفتم "شاید چشم من شور است — یا اینکه قابل دیدار نیستم * رخساره که
صاع ابلک از شرم او بیخ است از آخوندی مفلوک پوشیدن درخ است" *

بالتماس من و اصرار آن دوتن تاب نیاورده گفت "خوب حالا که باید پرده
از کار برداشته شود، بگذار تا آنچه در دیگست بچمچه آید" * با هزار غنج و دلال
نقاب از جمال برداشت * چه دیدم؟ مخدره ۱۱ عصمت سرای حکیم باشی شاهي،
مخدوم قدیم بندگان - پناهی ۱۰، میرزا احمد *

1 *Āyat-hā = padma-hā.*

2 *Shikanj* "a fold, wrinkle."

3 'Bubbled over with laughter in my face.' *Tanāra* is the tunnel through which the water rushes on to the mill-wheel. Also note the rhet. figure *Talmīz* "Allusion."

4 *Partāb shūdan* "to fall away from (a horse, etc.): *partāb k.*" to cast to a distance." *Hamin tar ki mi-āvid partāb shud* (m.c.) "As he was running, he fell."

5 i.e. *dā'ā yi chashm-zakhmī.*

6 *Isband* or *sipand* seed is burnt to remove the effect of the evil eye.

7 "I shall think something": *Ān san chiz-ash mi shavad* (m.c.) = *kh-yāl-i* (*bad kardā ast.*

8 *Sar-kob* "reproaching."

9 *Mukhaddara* "matron, virtuous woman."

10 *Bandagān panāhi* is an epithet jokingly applied to the *Hakīm.*

استحسان ظاهر درخ نداشته‌ام ؛ و بمناسبت مقام اظهار استغرابی¹ می نمودم که خیلی حظ میکرد *

از نشاء² استحسان و استغراب من سرگرم ، شروع بسخنان آشنا کرد که " پارمائی من بپسین تا بچه حد است که از زن گرفتن اجتناب کرده‌ام و کمال نفس³ من درین باب از درجه کمال نفس حضرت⁴ ختمی مناب گذشته است ؛ آنجناب در تعدد زوجات از حضرت سلیمان گذشت و من در ترک تزوج ازو در گذشتم که یکی هم ندارم * درین باب بعدیت شریف خیر انصافی بعدی رجل خطب⁵ عمل کرده‌ام * اگرچه خود سنت نکاح بجا نیآورده‌ام ، اما از ثواب این سنت معصوم نیستم ؛ دیگران را بمناکحت و مزواجت می پردازم و ترا میخواهم درین ثواب شریک سازم " *

اگرچه در کشنزار این هنر از کشاورزان چغندر و گرز هم کم سر رشته تر بودم ، اما باز سخنانش را تصدیق کنان زری رضا نمودم و او دنباله سخن را بدین نوع کشیدن گرفت :-

" بدان و آگاه باش که بخلاف شرع انور و برعم توانین مطهر⁶ به ننگ ناموس و بناموس ننگ⁶ ، کار بچه بازی و غلام بارگی⁷ چندان انتشار و اشتهار یافته که نام زن گرفتن ، کم مانده از صفحه روزگار ستوده شود ؛ و همه مردم به پشت بی ریشان میافتند * بیچاره زنان بخدا مینالند * پادشاه از آنجائیکه محب علمای اسلام و مروج شعایر⁸ ایمان است ، درین باب شکایت بیلا باشی کرده سرزنش وی نمود که تدبیر و چاره این ناخوشی عام البلوی⁹ در دست تست * در میان خودمان¹⁰ باشد ملا باشی مردکه خیلی خریست : از وظایف¹¹ اسلام بقدر یک فرنگی هم

1 *Istighrāb* "wonder, admiration."

2 *Nashā* "intoxication" : a doubtful form ; *vide* diet.

3 "Spirit, self."

4 *Khatmā-ma-āb* : from *Khatm*.

5 Has not the Persian translator misquoted this *hadīq* ?

6 *Bi-nang-i nāmūs va bi-nāmūs-i nang (=bad-nāmi)* is a saying without any special meaning.

7 This is not in the original English.

8 *Sha'ā'ir* (pl. of *shā'ira*) "signs."

9 "Which is a common affliction."

10 "Between you and me."

11 "Duties, observances."

خبر ندارد، تا چه رسد بقلع و قمع این گونه مواد مهم درهم ۱؟ بندگ شما ملا نادان،
 بلای ملا نادان، منافع عوام را با قوانین و اساس شرع مطابق و موافق کرده بقوت
 تتبع احادیث و اخبار، اجتهادی^۲ نمودم که بی ضرر و ضرر^۳، منافع صرف با قوانین شرع
 جمع آیند * میدانی که در مذهب شیعه^۴ اثنی عشریه^۵، منته (یعنی نکاح موقت)
 بپر قدر مدت باشد، جایز است * در نزد ملا باشی زمزمه^۶ کردم که 'در شریعت
 سمعته سهل^۷ ما، چرا باید^۸ با تجاوز منته، از عهد^۹ پیشگیری این فسق و فجور
 بر نیامد؟ چرا^{۱۰} این درد آسان، و مرد میدان این چاره ملا نادان، * ملا باشی،
 که در هر کار خیر حساسی است، در حساب کار خود خیلی روانه است؛ تکلیف مرا
 پسندید، چه خیر خود را در آن دید * بنابراین خانگه کوچکی چند خرید و صیفه
 خانه ساخت * در آنجا جمعی از زنان ۷ بائسه و غیر بائسه بنشانند، تا هر مرد که
 خواهد تمتع از ایشان بقوانین و ملا باشی هم از طریقین، حق تمعنی میکنند * این
 است که برایگان مالک گنج شایگان شده است * هجرت عام بدرجه ایست که ده
 دوازده آخوند از صبح تا شام از عهد^{۱۱} صیفه خواندن بر نمی آیند * راه این شریعت
 را دست اجتهاد من کشاد؛ این فکر از خیال بکر من زاد؛ و ملا باشی هیچ بهر
 از آن بن نداد و این تدبیر هم باسم او بقلم رفت * من هم رغماً لائقه^{۱۲} قصد آن
 کرده ام که زمام حلال و عقد این کار خانگه ابداع^{۱۳} را بالذات بدست گیرم و خدمتی
 خاص بهام کنم * و بی زینهار این راز را سر بسته دار که اگر ملا باشی بونی برد آنچه
 از دستش بر آید فرو نمی گذارد و شاید، عاقبت، ما را اخراج بلد کند *"

ملا نادان مشغول این سخنان و من سرپایی او را نگران، با خود میگفتم
 "آیا این گونه آدم میتوانند عماد الاسلام شود؟ معجزند هم کذائی^{۱۴} در حق این یارو
 آنخوبیها که گفت آیا راست گفت؟ اما چون در جاده^{۱۵} شروع هندسوز پای

1 Darham "intricate."

2 Legal or theological decision.

3 Zarār "hurting each other."

4 Shī'ah-yi aṣṇā 'asharīya, i.e., followers of the 12 Imams.

5 Bāyud = should.

6 Pish-giri = jilav-giri "stopping."

7 Yā'is "despairing;" of an age when the ḥaiṣ stops. Sayyid women are supposed to continue their courses, and consequently their hope of offspring, up to the age of sixty.

8 Raḡham li-anfih (= bi-zidd-i ā) 'for rubbing his nose on the ground.'

9 Ibdā' "publishing something new."

10 Kaḡā'i = hamzhanāni = ba fulān va fulān fiḡḡti.

برجا نشده از مراتب متشرعین! بیخبر بودم * ناچار تصدیق سخنان وی نمودم
و او مطلب را بدین طریق بی کرد :-

” از همین حالا سه زن تدارک کرده درین همسایگی در خانه کوچکی نشاندہ ام *
تو میبخشوامم برای آنها آدم بیاروی * راه پیدا کردن آدم آسان است *
هر صبح میروی بکاروانسرا؛ همیشه ناخبری یا صائری وارد میشوند آفسندہ پهلوی
خزیده میگوئی که ' اگر زن بخواهی، من دارم خوشگل و ارزان و بی نوس' * اما
زینهار که نرخ آنان را از نرخ زنان ملا باشی گرانتر نکنی که باعث کساد است *
در تجارت، ارزانی و رواج شرط است * بقراخور هر کس مزد خود را هم میگیری *
من مواجب علیحدہ بتو ندیدم، اما هرچه دلت بخواهد در خانه ام موجود
است * تنگی نمی بینی؛ مزین پائی * هم میگوی وقت چنگ * تو * وقتی که مهمان
دارم بسریا میبایستی، نوکری * و در سایر اوقات می نشینی و معرّی * ”

ملا نادان از افادات باز ایستاد و منظر که من چه جواب خواهم داد * بتکم
غامض بودن و خیلی آب برداشتن مسئله * تأملی میبایست * مرا هوایی * آنکه از
مردم کنازه گزینم و در کنج عبادات بکار نماز و روزه پردازم و زیلوی * مدارس
و بویای مساجد شوم؛ و امیدوار بودم که مخدومی تاری دنیا و طالب عقبی پیدا
کرده ام : معلوم شد که مخدومم در حوص جاه و حب مال و منال دنیا از هیچ
نامی ننگ ندارد و ننگ نام و ناموس بر شرح میگدارد * مال دنیا بیابد از هر راه و از
هر روی که باشد، شهرت دهمت بدهد بهر اسم و بهر رسم که بخواهد * ” من هم
خادم چنین مخدومی و مالک چنین مسلکی شوم * ” اما چون حالم پریشان
تر از آن بود که ترک این تکلیف باسانی گفتن بتوانم، و معرّی صردی که در
پای تخت بعماد اسلامی شهرت داشته باشد خیلی نقل است، ناچار دنده بقضا
و تن برضا دادم * ”

پس از آن گفت که ” انشاء الله تعالی درین باب عریض و عمیق صحبت

1 "The ranks of the holy."

2 *Muzd-i pā* "fee for the trouble of going, an errand-fee."

3 *Muft-i chāng-i tu* = for your own pocket.

4 "You will be a servant."

5 *In mas'ala khāle āb mī-gīrad* (m.c.) this requires much thought, considera-
tion," [i.e., sucks up a lot of water (thought) like a sponge].

6 *Havā* = *khīyāl*.

7 *Zilā* is a cotton stuff used for the floors of schools and mosques.

8 *Ṣuḥbat* "conversation, speech."

خواهیم داشت : اکنون مرا ملا باشی خواسته است ، باید بروم “ : و در وقت بیرون رفتن گفت که ” من ا از جاه و جلال خوشم نمیآید : زیاده از لزوم ، نوکر نگه نمیدارم “ - و راست میگفت * خدم و حشم آغا ، عبارت بود از یک آش پز و یک نوکر با سه اسم ، ناظر و فرّاش و صیر آخور * در سر طویلۀ اش بیش از یک خر سفید نبود ، که میگفت ” بهزار مشقت گیر آورده ام چونکه خرسفید نشان تشخیص و اعتبار است ، و مشقش بسیار ، و بدست آوردنش دشوار * چون کار و بارم روز بروز در ترقی و اعتبارم در نژاید است ، انشاء الله بعد از ^۲ تعمر تبعل هم خواهم کرد : استوری میخرم — “ * من این فرصت را غنیمت شمرده گفتم که ” اگر سرکار آغا میل داشته باشند بنده قاطر^۳ حاضر است ، و موافق دلخواه ایشان “ * بعد از گفتگوئی ، قوار بر این شد که او بسمت مخدومی بر قاطر^۳ من و من بسمت خادمی بر خر او سوار شوم ، و چنین کردیم *

¹ Note that there is no verb to *man* ; this construction not uncommon in modern Persian.

² *Tahammur* = *khār-savāri* and *tabāzghul* = *qāfir-savāri*.

³ *Banda-qāfir* : compare *banda-manzil*.

خروشې حيرت آميز بر آوردم كه ” سبحان الله ! * * * آنچه مي بينم به بيدار يست ، يا رب ، يا بخواب ؟ “ چشم ماليدم ” كه منم و او ، يا كار بري و جادو ؟ “ گفت ” عجب مدار ، من همانم كه ميداني : اما ترا كه قاتل شوهر مني با اين لباس زهد و تقوى چه كار ؟ “

من :- ” مگر شوهرت را چه شد ؟ مرا از مرگ شوهرت چه خبر ؟ و قلمي خادم و معذور بوديم ، آنوقت گذشت : يادش بخير * او مرد : خداش بيامرزد : شما زنده ايد ، خدا عمرتان دهد ! “

خانم :- ” تجامل و ندانم ، كاري مفروض * تو باعث مرگ زينب شدي : مرگ زينب سبب ريش كندن ، ريش كندن سبب فلاكت ، و فلاكت سبب مرگ حكيم * پس سبب مرگ حكيم توشدي ، يعنى تو او را كشتي * “

من :- ” من چه تقصير دارم ؟ چه خاك بسر كنم ؟ صد فرسنگ از شوهرت دور تر بودم * از صد فرسنگي چه گونه مي توانستم او را كشت ؟ * مصرع * ” خري زاد و خري زود ، و خري مرد ، * * * نگاه اين همه را از چشم من بابه ديد ؟ “ خلاصه گفتگوي ما دراز كشيده * زبان گويا از ترس گذشتن وقت رواج * بر اشفتند كه ” بس است : دعوى را كوتاه كنيد * مصرع * ” همانا فرض تو زين كار داريم * “ چه درد سرايش از آنكه دست بكار زخم زن حكيم را گفتم كه ” از حال و كيفيت خود مرا آگاه گردان * “

گفت ” ميداني كه من وقتي در اندرون شاهي خيالي نقل داشتم : پادشاه برايم مي مرد : حسنم از همه پيش و رنده ام از همه پيش * اما از بازي فلک غافل نتوان بود * زني نوراندرون آمد و بيروي كشي * و فش و بقوت فند * و فعل ، پادشاه را از دست من بر بود و از ترس اينكه مبادا آب رفتام باز بجويي آيد ، تا از اندرون بيرونم كرد ، نيامريد * پادشاه مرا به حكيم باشي بخشيد — از بهشت بجهنم ، يعنى از ميدان مشك و عنبر ببيان معجون و مرهم اقدام * از حكايت زينب

1 *Na-dānam kārī* is a compound substantive = "saying 'I do not know.'" "

2 *Zād = zā'ida shud and rīd = rīst kard.* "He was born an ass, lived an ass and died an ass."

3 *Ravāj* "selling well."

4 *Kish u fish* a meaningless phrase that signifies *qir* or *qivr*.

5 *Fand* vulgar for *fan* (Ar. *fann*) : *fand u fa'l* (m.c.) "tricks, artifices."

در گذریم : من حوصله روضه^۱ خوانی ندارم * حکیم باشی هم مُرد * بعد ازان خیلی کوشیدم که باز راهی باندرون پیدا کنم و نامم بگوئی شاه برسد : اما هیبهات ا زین نماند^۲ نه چنان راه چشم و گوئی شاه را بسته بود که ممکن باشد * ای میوزا حاجی بابا من که بکندن ریش پادشاه مقدر بودم ، ریش شوهرم را کندند * ناچار در کوچه و بازار سراغ^۳ خریدارم افکندند *

پس از طالع زشت و وارونی سر نوشت شروع کرد بهایهائی گریه کردن * دلداریش دادم که " غم معذور : جوانی بر نمیگردد - اما ایام آن توان بوگشت * این کلبه احزان^۴ روزی برایت گلستان میشود * بیاری خدا جت و جهد میکنم تا شوهری خوب برایت بجویم^۵ و ترا ازین رنج و اندوه رستگار سازم * "

آنگاه رویش خندیدن گرفت و بشوخی گفت " نادرست ! میدانی که هنوز وقت من نگذشته است : آهوی چشمم نرمیده ، گمان ابرویم زه زده ، آئینه باربریم از طاق نیفتاده ، کوزه^۶ حقه^۷ نامم هنوز خیلی آب میگیرد * "

او صوبه شرح حسن و جمال خود میکرد و من با چار چشم حیرت ، بعقل جمال و جوانی او نگران ، او را از نجوست^۸ برجی و از ملعنت درجی بیش نمیدیدم * خیلی دلم میخورد که انتقام زینب از وی بکشم که خیلی خونابه اش چشانیده بود *

آن دوزن نیز شرح حال خود بگفتند * یکی زن زرگری بوده است که شوهرش را بجهت دزدی چند منقال - طلا از شمعدان پادشاه بدیم توپ گذاشته بودند * دیگری را ، شوهرش بجهت خلاصی از پنجه شاه گذاشته ، خون بمملکت روس فرار کرده بود *

1 *Rauza-khwanī* is the funereal-speeches or narratives of the death of the Martyrs (declined during the Muharram, etc.).

2 *Pattān* "a great tempter; seductive."

3 *Surūgh* "mark, etc.; inquiry; a thing cried for or searched for publicly."

4 "Cell of sorrowing."

5 An imperfect quotation from *Ha'iz*.

6 "Find" (m.o.).

7 *Nā-darust* "sly; naughty one" (m.o.).

8 *Huqqa-yi nāf-nāf* (*huqqa* "a small box"). "My navel is still beautiful and open" In old age the navel is supposed to close up.

9 *Nuḥḥsat-i burjī-nahs būdan-i burj: durj* "a small box; a casket (contents unknown), and hence = *taqdīr*."

Ūrā, the object of *namī dīdam*, refers to the lady, and *bish az = ghair az*: "I saw nothing more than her wretchedness."

در آخر سینه و ناف و ساق خود را نشان دهان زیبایی و رعنائی و ... خود را
عرضه داشتند و من هم اسم و رسم و خواص او قیمت ایشان را در جریده عمل خود
ثبت کرده ایفای خدمت هر یک را جداگانه بگردن گرفتم *

در وقت بیرون آمدن از خانه یکی از دور نوید بر میآورد که "فراموش نکنی
که من هجده سال پیش ندارم" * دیگری میگفت "قر و قره من از یادت نبود" *
زن حکیم میگفت "پیوستگی برویم را فراموشی مکن" *

گفتم "ای بیچشم؛ ای بیچشم؛ خاطر جمع باشید * خواهان پیدا بشود
من حدیثم همه از سوو و گل و لاله میروند" * در دل خود گفتم "ثلاثة غسلات
مردة - شو - بردة" * پس بکثافت بشو و عنق منکسر * ایشان خندان و برای
خُنکی دل بآن سه گنده تنور دوزخ و مفری * بستان برزخ * دشنام دهان بی کار
خود گرفتم *

1 Pl. of *خالصة*

2 *Qir u fir : fir* is the 'meaningless appositive' *tābi'i muhmal*.

3 *Ṣalāṣā* is said to be "the three washings of the dead body": *ghassāla* (fem.) "body-washer": *murda-shū burda* is a common term of abuse. Can the translator have meant to say "three body-washers"? If so *ṣalāṣā* should be substituted for *ṣalāṣā*.

4 *'Unuq-i munkasira (= gardan-i-shikasta)* means, I think, *nā-tarānā'i* or *bad-gilī* and not "old wrinkled necks."

5 *Si ganda tanūr-i-duzakāh* "three evil-smelling ovens of hell."

Ma-tara "a scare-crow" (the thing).

Bustān = khīyāristān = a bed of melons or cucumbers.

6 *Barzakāh* is the interval between death and the resurrection, etc.: in m.c. used in a bad sense as *ān shakāh hamisha barzakāh dārad* (m.c.) = *hamisha turush rā ast*.

گفتار پنجاه و پنجم *

در ملاقات حاجی بابا با کسیکه مرده می انگاشت وزن
 دادن وی اورا *

بعد از ترتیب مقدمات کار خود برای آنگندن کیسه ملا نادان، بجانب کاروانسرائی
 که بیشتر از همه جنات معنوی و روانه بود، روان شدم * در نزدیکی کاروانسرا
 شتران و اسبها گرانبار بسیار و جمعی دستار بند بصورت زوار دیدم * چون از آمدن
 کاروان خراسان خبر داشتم دانستم که زوار مشهدند * در گوشه بایستادم تا غلغله
 و شایهوی کاروانیان فرونشست * داخل محفل کاروانسرا شدم؛ و با امید اینکه بیاری
 بخت یکی از آشنایان مشهد برخورد کنم، چشم بهر جانب میگردانیدم و بدقت همه را
 می نگریستم * اگرچه بعد از کفک و تری کردن من مشهد را، بسبب دست نظلم
 روزگار باید خیلی تغلوت کرده باشند، اما در شناختن آدم صاهر بودم، و هیولا
 و هیأت مشتریان مشهد چنان در نظرم بود که به محض دیدن، هر کدام باشد
 می شناختم *

از شکار نومید وارد در کار برگشتن بودم. ناگاه بیدلی بزرگ و غوزی^۱ عظیم و شکمی
 گنده خیال عثمان آغا، خواجه اولیوم را در برابرم جلوه گر ساخت *

با خود گفتم که این هیأت مقوس بنظم خیلی آشنا میآید * اگرچه یقین
 داشتم که عثمان آغا تا آنکه فدای سخت گریه های ترکمانان شده است، اما باز
 دیده از دیدارش بر نداشتم * هرچه زیاد تر نگریستم خیالم بیشتر قوت گرفت که

1 *Hoyūlā* here = *rīkūt* or *haikal*.

2 "Hump."

”عثمان آغا یا برادرش یا سیاهی اوست“ 1 * بهوایی شنیدن صدایش نزدیکتر رفتیم
 اما باز، یارو سر از قلیان برنمیداشت تا صدا در آورد * بعد از معطلی بسیار عاقبت
 سری بالا کرد و از تاجری که از در حجره اش میگذشت پرسید که ”ترا بخدا! هیچ
 میدانی نرخ پوست بخارائی در استانبول چه طور بوده است؟“

بمحض شنیدن این سخن گفتم ”والله! خود عثمان آغا است: بالله! خود
 عثمان آغاست“ * پیش رفتم و آشنائی دادم * او در شفاسانی بیش از من
 متردد شد *

بعد از گفتگویی بسیار یکدیگر را بشناختم و در کنار گرفتیم * من میگفتم ”ریش
 تو جو گندم شده است“ و او می گفت ”عجب ریش سیاه خوبی بهم زده“
 و می خندیدیم *

پس با کمال آهستگی و وقار، از ایام گذشته و دنیای ناپائیدار سخن کشودم *
 دادم که اعتقادش بقضا و قدر همان است که بود: و بجای اینکه از مصیبت کمتر
 شود افزون و استوار شده است * پس بطریق اجمال، از وقت صفاقت تا زمان
 موصلت، سرگذشت خود را بدین گونه بیان کرد:—

”چون تلخی ابتدای ایام آسارت را گذاشتم، روزگار به ازان شد که می پنداشتم *
 همدم و هم نغمه شترانی بودند، در بردباری و نرمخوئی هم مزاج و هم خوی *
 از خوراک بگفرا اما آبهای گوارا آشامیدم * از چیزی که تفکی می کشیدم نوتون بود *
 سالها با مهال بودن امید خلاصی گذشت * نگاه چرخ بازیگر یکی از آن
 بازیچها که بضاطر کسی خطور نمی کند باخت 3، و موا بامید نجات انداخت *
 رندی پاچه برمالیده 4 در میان ترکمانان بادعای بیغیبری برخاست و پیش 5 برد *
 بتدرستی دوسه معجزه 6 تنگ مغزان 6 دور و برش را گرفتند 7 * ترکمانانی که مال خدا
 و رسول را میدزدند هرچه داشتند نثار پای او نمودند: و سر از خط فرمانش

1 *Siyāhi* here means “spectre.”

2 *Jau-gandum* “grizzled, half black and half white (of hair).”

3 *Bāhūt* = *bāzi kard*.

4 *Pācha bar mālida* here = *nā-kharāshida*. The expression *lūt*, signifies ‘to roll up the bottom of the trousers.’

5 *Pish burd* “was successful.”

6 *Tang-maghr* “foolish, credulous.”

7 *Daur u bar-ash rā giriftand* “collected round him.”

نهیکشیده * من بسایه سنت و سیادت باو پناهیدم * بنام خدمت بدین مدین ،
 بی سر بها ، از دست ترکمانانم خلاصی دان * آزاد شده بمشهد شتافتم و از بوکت
 قضا در میان تجار بغداد از یکی از خویشاوندانم سر مائه جزوی گرفتم *
 و اجبی متاع بغارا را در ممالک عثمانی شنیدم و ببغارا رفتم * در سائمه
 القت ایرانیان و تجارت ترکمانان ، در میان بغارا و ایران راه سوداگری کشودم ؛
 و چندان نقد اندوختم که مرا بدیار خود تواند رسانید ، هم با چیزی زیاد * اکنون
 با چند سر ۱ استرا از استعمه بغارا و کشمیر معمول ، باستانبول میروم ؛ و بعد
 از فروختن اسواول ، بغداد بمر خانه و اهل و عیال خود بر میگردم * *
 پس گفتم " اما تا جمع آمدن کاروان بهار ، در طهران خواهم ماند ؛ و داد دلی
 از خویش گذرانی در پای تخت ایران خواهم داد * در این مدت در میان ترکمانان
 از لذایذ جهان معروم ماندم * راه خوش گذرانی در طهران چه طور است ؟ میدانی ؟"
دیدم که شاهراه بخت زن حکیم و جاده کارا من باز شد * از اول ، طبیعت
 عثمان آغا را میدانستم * گفتم " لذت طهران عبارت از زن بردن * است و آوردن
 آنهم در دست من " *

ازین قضیه مرا معقق شد که " هر آینه در دنیا قضا و قدری است ؛ بیهوده
 سخن بدین ^۵ درازی نمیشود * چنانچه دست قضا از شرق ، یعنی از اقصای خراسان ،
 با آرزوی خوشگذرانی به پشت سر عثمان آغا میزند و بجانب غرب میدواند * خواجه
دوّم را ، برای اینکه خواجه اولم با زنش خوشگذاراند ، در آن اوقات در طهران
 می میراند * مرا در همان اوقات برای زحمت کشیدن در این کار ، از جنوب بشمال
 یعنی از اصفهان بری * اذا اراد الله شیئا فانها یقرل له کن فیکون * *
زن حکیم از سایر زنان گنده تر و عثمان آغا هم گنده * عرضه کردم ، قبول کرد ؛
 و وفق شبهه ^۶ طبقه آفتاد * بد خوئی زنگ را با اندک اعتدالی ماسنمالي ^۷ و تعریف

¹ Sar astar : no izafat.

² Zan burdan "to marry." 'Ugman Agha was a Sunni and the Sunnis hold that marriages by mut'ah are unlawful. However, Sunnis in Persia generally shed these scruples.

³ Sukhan "sayings of men." 'People would not talk of it at such length were there not something in it.'

* Ray is the city of Tehran.

⁶ The Arab saying is واقف شن طبقة (and Shabaqa) is a man's name and Tabaqa a woman's.

⁷ Mastmali k. "to whiten by rubbing on curds."

پیوستگی ابرویش را فراموش نموده تا بقوس قزح رساندم * خلاصه از سرپایش
چنان تعریفی به عثمان آغا نمودم که آب در دهانش آمد *

پس دوان دوان بنزد ملا نادان رفتم * از نوید این فتح و ظفر چهره اش بشگفت
و از شرح حال آندو گنده با بیان واقع حظی کرد و گفت " اما پیش از کار باید
توصیفه متعه خواندن را بیاموزی تا عمل عقدت بروفق شرع باشد * بدانکه
در متعه دو وکیل لازم است یکی از طرف مرد و دیگری از طرف زن : وصیفه
ایجاب و قبول آن، باید عربی جاری شود * مثلاً بعد از تعیین مدت و مبلغ
و وکالت، وکیل زن بطریق ایجاب میگوید ' منعت نفسي موکلتی - لموکتک علی الثمن
المعلوم فی المدّة المعلومة ' * وکیل مرد بطریق قبول میگوید ' قبلتها لموکتی علی الثمن
المعلوم فی المدّة المعلومة ' و چون احوط آنست که صیغه ' منعت ' و ' قبلت ' با هم
حروف تعسبی * معنی شود وکیل زن میگوید، ' منعت موکلتی لموکتک بیوکتک
من موکتک عن موکتک علی موکتک علی الثمن المعلوم فی المدّة المعلومة ' *
وکیل مرد میگوید ' قبلتها له به منه وعنه وعلیه علی الثمن المعلوم فی المدّة
المعلومة ' * پس قرار بر این دادیم که ملا نادان همیشه طرف ایجاب و من طرف قبول
واقع شوم و بمن حالی کرد که " این چندین فرصتها را برایگان از دست نباید داد
و از طرفین بقدر امکان باید تمعی گرفت " *

چون این سرده را بگوشی خانم رساندم معلوم است زگ غیرت و حسد
دیگران را چناندم * گفتند " بای ما را ناز شست * نیست : ابروی پیوست نیست " *
باری بر راستان * داستان پوشیده و پنهان هماناد که زن حکیم برای جلوه گری
و دلربایی به عثمان آغا، بی اضطراب بود و در خود سراغ هنری که استیغایی میل ترکی
نماید داشت : و من بر آن بودم که با همه وسه و سرمه، بزور کمان ابرو و بغمزه
چشم آهر، نباید صغور شود *

از نزد خانم بنزد عثمان آغا رفتم : دیدم که حاضر - بواق استاده اچیت *

1 *Iyab* is the first proposal in negotiating a bargain.

2 I.e., prepositions; making a verb transitive with two prepositions. In Arabic an intransitive verb with a preposition may be equivalent to a transitive verb.

3 The Arabic is intentionally inaccurate.

4 *Nās-i shast* "a tip; donceur"; (*shast* "thumb").

5 *Rāstān* (*rāst* "true") here means 'readers.'

6 *Zūr* "power."

چون دیر گاهی میان کُمیز¹ و سرگین حیوانات بسر بوده بود صفای سر و صورتی
 و استعمال عطر و طیبی لازم داشت * بجمام رفت : دست و پارا جنا و ریش را
 رنگ بست : لباسی عوض کرد : بروت خود را بخلاف عادت مستمره چقماقی² نماید *
 پس با گرگی³ براق خود یعنی من بنزد ملک نادان آمدیم * راستی عثمان آغا
 با آن هیأت، هیچ نباشد * پانزده شانزده سال کوچکتر از خانم مینمود *

قرآن نور صاده تماشا داشت * عثمان آغا بعکم آنکه یکبار⁴ حق الرویه⁵
 دارد خیلی کردن دراز کرد تارازی از پرده بداند : ولی خانم نه از آن استادان فن
 بود که از پرده رازی بدر اندازد * در زبر رو - بند مشوه و کوشمهای چند اظهار کرد
 که دل سنگ آب شد * من از دور در تماشا، و در دل بی دریغ، ذوق بنمودم اما
 این را هم خیال میکردم که اگر عثمان آغا از فقره پنجاه اشرفی مطلع شده باشد
 و بخواهد او را بجای حق متعه بگیرد من چه خاک بر سر کنم *

باری میفگه شرعی جاری شد و بجزارت قسم میتوانم خورد که تا آنگاه با همه
 کردن - دوازی و کوشش، عثمان آغا سر موئی از اندام خانم ندید : و هم سوگند
 میخورم که بعد از دیدن هم غش نه کرد * همینکه دید، ما بها التمش⁷ زیضایی
 مصر و لیلی عصر نیست، مرا بکناری کشید که " حاجی رویت سفید ! با من
 هم ؟ خوش گلش بچشم، کاش جوان میبود و رویش بیش از گردن شتر چین
 و شکنج نمیداشت ! "

من بنفلس افتادم و برای تزکیه نفس خود گفتم " این زن وقتی چشم
 و چراغ اندرون پادشاه قاجار بوده است * وانگهی در زن چندان جرانی و زیبائی
 شرط نیست : سازگاری و مطابقت سقاره شرط است * گذشته از اینها کار بخت
 و طالع است " *

گفت " بلی بخت و طالع بد جوابی نیست * اما نه هرگز یک و یک مه
 نه هرگز پیر جوان میشود " *

1 Kumīs (rare in m.c.) " dung."

2 Sabīl-i chaqmāqi "moustaches stiff like the cock of a gun," i.e., twisted and curled upwards.

3 Gurg-yarāq is said to mean hamākār-kun "a stand-by in every difficulty" (either servant or friend). Gurg is said to be a corruption of the Turkish gal "come."

4 Hich na-bāshad = "at least; nothing if not--."

5 Yak-bār "at least once."

6 "Seeing."

7 Mā bi-hā at-tamattu' ash "what he had to enjoy."

میترسیدم که آنچه داده بود باز خواهد؛ اما بملاحظه اینکه از زن منعه جمال
 خواستن از جیب سگ^۱ چاقو خواستن را ماند و زنی که با عمر وزید بخفت
 و خیز یکساعته و دو ساعته راضی شود باید از چه تمایس باشد. و بآنسه و کهنه
 اسقاطی^۲ نباشد تن بدین کارها در نمی دهد. صدایش در نیامد * ما منتظر اینکه
 عثمان آغا شکار خود را عقاب وار بودید : برخلاف پندار ما، با کمال طمانینه^۳ رو بزرگ
 کرد که " هر وقت دلت میخواست بدین موا ببین " : و راه کاروانسرا پیش گرفت *

1 A common saying.

2 *Kuhna-isoqāṭ* " goods that are worn out or of little value."

3 *Tamānina* " tranquility, serenity."

* گفتار پینجاه و ششم *

در حُب جاه و حرص ملا نادان و پریشانی اوضاع وی *

بعد از راز داری ملا نادان دانستم که نه تنها ناخوشی مال پرستی بلکه ناخوشی
 جاه پرستی هم دارد * هم واحدش شب و روز اینکه ملا باشی طهران شود * درین
 باب از هیچ تدبیر و تدویر کوتاهی نمیکرد * در مسجد جمعه امامت داشت و در
 مدرسه شاه مدرس بود * در میان مردم دعوا می انداخت تا خود صرافعه کند * در
 روز بار، خاصه در نوروز، بالای دست همه علما میایستاد و از همه پیشتر دعا و ثنا
 و قیل و قال و ولوله میکرد *

با این وسیله قبول عامه پیدا کرده بود ولی آنان که از آنوی^۱ کارش خبردار
 بودند گاه^۲ هم بارش نمیکردند * برای اثبات این مدعا و دیگر گونی اوضاع من، این^۳
 قضیه روی داد :-

سرمای زمستان از سرما دست برداشته بود و نابسقان پای پیش گذاشته *
 از جانب جنوب ایران، خاصه از لار و فارس خبـو خشکی و آثار قحطی
 بهر همی پراکنند ؛ و در جانب شمال هم بیم اینمعنی مبروق * پادشاه بملا باشی
 امر دعای باران داده بود ، و ملا باشی در تلاش افتاده *

ملا نادان این فرصت را دست آویز خوشی ساخت و برای اظهار دینداری
 و غیرت دین پرستی بهم چشمی پرداخت * بقبول عامه فریفته خواست قادر میدان
 رقابت ، گوهی ، بر انگیزد * با جمعی ساده دلان در میدان خارج نمازی گذارد * ولی
 خدا نمیخواست ؛ خشکی افزود و نکاست * پادشاه امر فرموده بود که مردم طهران

1 "Knew the other side of—"

2 *Kāh* chopped straw, (*blāsa*) is generally transported on asses.

3 *In* "following."

از هر صنف با ملا نادان بنماز باران روند * ملا نادان از جمعنی مباحی ، نصارا و یهود
و گبران را نیز بهمراه برد * باز فائده حاصل نشد *
* نظم *

چنان آسمان بر زمین شد بخیل : که لب تر نکردند زرع و نخیل
بجوشید سرچشمه‌های قدیم : نماند آب جز آب چشمِ بتیم
نه باران فرود آمدی ز آسمان : نه بر میشدی بانگ فریاد خون¹ *

خلاصه در روزیکه هوا از همه روز خشک‌تر بود بتحریرک² او جمعی بدرخانه اش
آمدند * ملا نادان روی بدانان نمود که " ای مردم طهران ! می بیند که * نظم *

" حقیقت پا کشیده است³ از میانه : معجبت بر طرف شد از زمانه
ز بس کردند مردم روسیه‌های : بدک شد با غضب لطف الهی
میخانه چنان روی نیاز است : که خشت فروش او صبر نماز است
ز مسجد نمر⁴ مستمان علم زده : موذن بانگ از آنجا بر قدم زده *
" آیا سبب این بلا بجز قسقی بر صلا و رونق معابد خارج مذهبان و رواج بازار
شیرکچیان⁵ و شیرک خانهای ترسایان چینی دیگر تواند بود ؟ این ملاحظه⁶ بیضه
اسلام را ملوث ساخته اند * در دیوار دار الخلافة⁷ را به پییدی آلوده اند * کوچه
و محلات طهران دکه⁸ خماران شده است * مردم شراب را بجای آب می نوشند *
قوعوا : اکسروا الدنان⁹ - یا زهره المؤمنین ! این کار دیگر مانده است بکنیم *
برویم ، برویم * داخل فرقه غزات و مجاهدین شویم * هر که با من میر همراهی
دارد ، بسم الله ؛ برویم خمه‌های میخانه را مثل توبه بد گاران بشکنیم * شرابها را مثل
خون منافقان بپوزیم * انشاء الله بثواب این عمل ، خداوند عز و جل این بلا را از
ما دور میگرداند " *

ازین سخنان در صومد هیجان و غلیانی¹⁰ پدید آمد * ملا نادان از پیش ، و من
از عقب ، و هزار نادان از پی ما ، روی بمعطله¹¹ ارمیانیان نهادیم *

¹ *Khāwān* = *sufra*.

² " Truth has departed."

³ 'Alam zad = *buland shud*.

⁴ *Bāng bar qadam zadan* = *hay bar qadam zadan*. The Muazzin fled from the mosque.

⁵ *Shir-chi* (m.c.) " wine maker."

⁶ Pl. of *mal'ān*.

⁷ Tehran.

⁸ *Dakk* or *dakka* " place of meeting."

⁹ *Dinār* pl. of *dann* " wine jar."

¹⁰ *Ghalyān* " boiling."

بیمچاره ارمینان چون از دحام مسلمانان دیدند ، دست و پای خود گم کردند *
 پارۀ در خانها را استوار بسته بدرون خریدند * پارۀ روبگریز نهادند * پارۀ دیگر ، خشک
 بر جای ، متعیر ایستادند تا به بینند که چیست * اما بزودی رفع حیرتشان شد *
 بمحض تقرب شروع بسنگ انداختن و دشنامهای غلیظ و شدید دادن نمودیم *
 گمان کردند که بقتل عام ایشان آمده ایم *

نادان بخانه جمعی از رؤسای ایشان رفت ، و بی ملاحظه اندرون و بیرون ،
 به در که رسید شکست و بهرجا سر زد داخل شد * همراهان بی سروپایش ، همینکه
 شیشه یا خمی شراب جسند خواننده قیاس توان کرد چه میکردند * * نظم *

بمیخانه در ، سنگ بودن زدند .: سبـو را نشانند و گردن زدند
 می لاله گون از بط سنگسور .: چنان ریختی که از بط گشته خون
 شکم تا بناوش دریدند مشک .: قدح را برو چشم خونین پُراشک
 عجب نیست بالوعه گر شده خراب .: که خورد اندر آئروز چندان شراب *

بعد از اذی این مناسک ،^۱ هیجان مردم افزود * از میکدها و بکیسا نهادند
 و از * خاچ و شمعدان و قندیل و الواح و توره^۲ و انجیل ، آنچه یافتند شکستند ،
 و ریختند ، و دریدند ، و پامال کردند * معلوم است این قبیل بازارهای آشفته
 باب کارزدان است * جیب بقلهارا از عنیمت و یغما پر کردند *

کم مانده بود که تأیید هیجان عام بقتل عام ارمینان مُنجر شود ، نگاه
 فرّاشی از جانب شاه با یکی از بزرگان ارامنه پیدا شد *

از رود ایشان عقل از سرها و رنگ از روها پرید * پیروان ملا نادان از توس
 تنبیه گستاخی خود ، همه روی بگریز نهادند * در حضور فرّاشی ، نادان ماند و من *
 و قدیکه فرّاشی گفت " پادشاه شما را خواسته است " ما حالنی پیدا کردیم که گویا
 کسی رشک نبرد * نادان بنا کرد بمن نگرستن ، و من باو * هرگز دوریش - دار

1 Bar dānn.

2 Bālū'at "a filth hole."

3 Ceremonies and sacrifices prescribed in the Mecca pilgrimage.

4 Khāz "the Cross."

5 Tawrit or Tawrit "the Books of Moses" here means the Old Testament.

دیوانه چنان بروی هم نگاه نکرده اند * ملا نادان بحیص و بیصا ولیت و اعل
خواست راه دغلی^۱ جوید * روی بفراش کرد که "بخانه روم چاقشور^۲ بودارم" *
فراش گفت "تکلف ضرور نیست ؛ همین طور بفرمائید" *

این سخن بملا نادان خیالی کار گرفتاد * قویاد بو آورد که "خوب پس
چه باید کرد ؟ خم شرابرا نباید شکست ؟ شرابرا نباید ریخت ؟ دشمن دین را
نبايد آرزو ؟ من چه خلاف شرع کردم ؟ سنگ بخانه خدا نیانداخته ام * خون
شهدا را نریخته ام ؛ از قراریکه شما گرفته اید سنگ اصحاب کف را چیه^۳ نباید کرد
و گریه ابوحریره را بیشت نباید گفت " ؟ چنین نیست ؟"
فراش گفت "خواهید دید" *

چون بدیوانخانه رسیدیم صدر اعظم با ملا باشی نشسته بود و نسقیچی
باشی با چوماقش ایستاده *

رو بروی آرسی ایستادیم * صدر اعظم روی بملا نادان کرد که "آخوند
ترا بخدا ! ترا بامیرالمؤمنین ! این چه اوضاع است ؟ دیوانه شده ؟ پادشاه
مرده است ؟ چه خبر است ؟"

ملا باشی گفت "خوب مگر من مرده بودم که قوباد اینگونه اصر بمعروف
و نهی از منکو را بجای آوری ؟"

نسقیچی باشی روی بنسقیچیان کرد که "این دو مورد را بحضور قبله عالم بدرید
منتظر است" *

ما را نیم مرده از دالانی تاریک و تاریک بخلوتی بودند *

پادشاه در دم آرسی نشسته بود و از روی غضب بروقها را می قاید * ملا نادان
را دیدم عرق از همه مسامانش جاری است * کفشها کنده بدم حوض ایستادیم *
ملا باشی و نسقیچی باشی و بزرگ ارمندان هم حاضر بودند *

1 *Hais-bois* or *hīs-bīs* "perplexed business, etc."

2 *Daghal āvardān* "to cheat at a game."

3 *Chāqshūr* T. "red hose" (formerly worn in the presence of the Shah).

4 *Chikh* is a sound made to drive off a dog, and *pisht* the same for a cat.

5 This common saying = 'must not one do such things' = *khūn kī ān-shudā avt*

نستجی باشی چوماش را بر زمین نهاده گُرشی کرد که "قربانت شوم ، اینک ملا نادان و معرّش" *

پادشاه با صدائی سهمناک رویی بملّا نادان کرد که "آخوند! از کی تا بحال رتق و فتق صملکت را بعهده قوم معرّول کرده اند؟ که بتو امر تاخت و تاز داده است؟ ادعای نبوتت میکنی؟ دعوائی سلطنت داری؟ مردکه! چه گه میضوری؟" نادان رو سیاه که در سایر اوقات سلس القول داشت بسلس الجول گرفتار شد * شکسته و بسته ، لفظی چند از قبیل یه دین و شراب و گناه و ثواب و باران و خراب در زیر دندان چارید و نفسش بگرفت *

پادشاه رویی بملّا باشی کرد که "چه میگوید؟ من نمی فهم * برای چه این که را خورده است؟"

ملّا باشی گفت "برای خیر عامه * میگوید با وجود شراب باران نمی بارد"

پادشاه گفت "پس باید در لندن ابر هم نباشد * پس باید نصف مرد را کشت تا برای نصف دیگر باران بیارد" * باز رویی بنادان کرد که "خوب نادان ، ترا بخدا! بگوبه بینم من چه کاره ام * در دم بینی ، مشتی رعیت بیچاره ام را بهیچ و پوچ این طور سوزاندن و داغ کردن چه معنی دارد؟ مردکه! بنگ خورده بودی؟ چرس کشیده بودی؟ دماغت خشک شده بود؟ نفست بالا بیاید جواب بده * دیشب چه خواب دیدی؟ سگ هارمه گزیده بود؟" * پس با آواز بلند گفت "آری صومد ایران هرکس که میضواهد باشد ، مسلمان و کافر ، باید بدانند که پادشاهی دارند ؛ و در زیر سایه کسی زندگی می کنند * قرّاش! عصاه این * خرّه را بردار ؛ ریشش را صومو بکن ؛ دستش را از قفا به بند ؛ وارونه بر خر سوارش کن ؛ در کوچه و بازارش بگردان ؛ بعد ازان از شهر بیرونش بینداز" * مرا هم نشان دهان "برود با این معرّش بجهنم" *

خدا را شکر که در آنحال مسلّمه زینب بغاطرش نیامد و دیگر شکر تر که فرمان درین باب طابق النعل بالنعل بجای آمد * گویا تا آنحال هیچ امری بدان درستی و واقعی بجای نیامده باشد * من نسبت بنادان از اهل بهشت بودم *

1 Sag-i hār (m.c.) "mad dog."

2 Diminutive.

بجسب فرمان عامه خوه را از سرش برداشند؛ ریشش را مویمو کنندند؛
دستهایش را از قفا بستند؛ وارونه بر خرش سوار کردند؛ و با من بنده، معترضه،
که سرویا برهنه از عقبش میدویدم، از دروازه بیرون انداختند بجهنم * در آن وقت

* بیت *

”موجی بجنبش آمد و برخاست کوه کوه، ایبری ببارش آمد و بگریست زارزار“ *
شهر طهران را سیل باران ویران کرد * گفنی این همه خشکی و مسخت گیری
آسمان در طلب نکال ما دو بدفعال بود و گردون منظر انتقام از نادان بی ایمان *

* گفتار پینجاه و هفتم *

در وقوع واقعه فریب که در حمام بحاجی بابا روی داد و غرابت
 رستن او از خطر *

چون با رفیق خویش تنها ماندیم گفتیم « آغا جان ! این دولت بنده هم در سایه
 دولت سرکار است * اگر این طور میدانستیم با سفارش معتمد قم نه با حکم
 پیغمبر هم پیرامون خانه تو نمی گشتم ؛ و تو شرف شناسی من مرفوار نمیشدی *
 ۲ میخواهد باران بیارد میخواهد تبارد میخواهد مسلمانان پاک باشند و از میان نجس
 یا از میان پاک و مسلمان نجس؛ میخواهد طهران پر از شهرک خانه باشد میخواهد پراز تکیه
 و صومعه ؛ خواه مردم مست خواه هشیار خواه بیدین خواه دیندار — مردکه ! آخر تو
 چه کاره ؟ ترا بکجا می برند ؟ وکیل کابلیاتی ؟ قاض بهشت و جهنمی ؟ در جهنم
 مردم بر روی هم بخوابند یا در بهشت روانه و شمال بچه بگذارند بچوچه ؟ ای فضل
 آغا ! دستت درد نکند ۷ * خودت بجهنم ؛ من هم باید بآنش درد دین تو بسوزم ؟ »

در آنحضرت درد و اندوه پیش ازین نتواستم طعم و لعاش کنم * صوموم
 و مغموم ساکت و صامت دوش بدوش راه پیمودیم ؛ و در اولین جلسه باستشاره
 و استخاره نشستم * بیچاره نادان با آنحضرت اخراج بلدی پیش از گذشتن
 آن طوفان بلا روی برگشتن طهران نداشت * هر دو بدین اندیشه که بهست و نیست

1 Note concord.

2 *Mi-khyāhad* "whether."

3 "Sober."

4 "What has it to do with you?"

5 *Tuā bi-kūjā mi-barand* (m.c.) = "What are you about?"

6 *Fuṣṣil* "meddler."

7 *Dast-at dard na-kunad* (m.c.) is said to any one who has done or made some-
 thing well. Here the application is ironical.

ما چه رسد ؛ او بفکر خانمان و مال ، و من تفکر رخت و قاطر ؛ قرار دادیم که من بشهروبرگوردم و خیر ماچرای¹ بعد از مارا باو بدم *

عصر تنگی داخل شهر شدم و بی آنکه خود را یکی بشناسانم از کوچه و پس کوچه تا نزدیکی خانه ملا نادان آمدم * در اول چه دیدم ! قبه و بارگاه ؛ خانه نادان از دست برد تسبیحیان زیر و زیر ؛ درها و پنجرها شکسته ؛ قا ناوان بام بیغما رفته * اول کسیکه باو راست² آمدم فریاد مهور ما بون بو قاطر من سوار ؛ و بقیچه³ که بیشک کهنه های من با نوهایی ملا نادان در آن بود در پیش روی میرفت *

از ترس ، نزدیکی نکردم * مصرع * ' که در دست تو جامه بهتر که من . : ' سرگردان و حیران بهر سو پریان ، عاقبت در نزدیکی خانه ملا باشی دشمن ما ، بجمّامی داخل شدم *

بی آنکه کسی ملاحظت شود رخت کنده بگرمخانه افتد در گوشه بفکرهای دور و دراز مشغول شدم *

با خود میگفتم که " خوب بعد ازین چکنم ؟ آسمان بازبچه ام ساخت و دورم انداخت * عاشق شدم ، پادشاه رقیبم شد ، عزلم کرد ؛ میراث پدر خواستم فریب خوردم ؛ بجای تونگری گدا گردیدم * معجزه قم خواست از خاکم بردارد ؛ بخاکتسرم نشاند * ملا نادان بجای علم آموزی جاکشیم⁴ آموخت * رفتم رحمت بطلبیم ، عذاب طلبیدیم ؛ اخراج بلدمان کردند ؛ مالمان بقارچ رفت * آیا کسی مانند من که درین گوشه حمام فلاکت خویش تواند شمرد ؟ آیا کسی بقدر من بیلا مبتلا شده است " ؟ اینهارا می گفتم و آرزوی مرگ میکردم *

در حمام مشتری نمانده بود * ناگه آواز پائی بلند ، شخصی با عظمت و جلال داخل حمام شد * بروشنائی چراغ حمام ، تشخیص ملا باشی بودنش توانستم داد ؛ اما او و خدمتگارش تشخیص من نتوانستند داد *

1 Note izafat.

2 These terms are usually applied to a shrine.

3 " I met."

4 *Az khāk bar-dāshān* (m.o.) "to raise, exalt."

5 *Jā-kāshī* (m.o.) "pimping."

داخل خزینه^۱ حمام شد و بعد از آن صدای فشانش^۲ و غراغری^۳ چند شنیدم که باواز لطیفه^۴ می ماند. نه باواز آدم معقول^۵ گفتیم "شاید ملند مضمضه و غرغره و استنشاق و تخطیح^۶ اینها هم از سنن شرع باشد." * آواز غراغر افزود چنانچه تاب نبارستم: آهسته آهسته سویی از خزینه بتو بردم تا نه بنیم چیست * دیدم نعش ملا باشی بر روی آب در حال نزع شناوری میکند: مگو که^۷ گرمی حمام بر سوئش زده نفس نتوانسته بود بر آورد و خفته شده بود *

شومی فرجام این قضیه هایلر سراپایم را استیلا نمود * باخود گفتیم "اگر مرگ این^۸ بابا را از چشم^۹ من بدانند (و جای باور هم هست) چه خاک بسر کنم^۹ شکر-آب میان نادان را با این همه کس میدانند * منم^{۱۰} معجز نادانم ایقه مرا واسطه قتل او میدانند * من در پلّه خزینه باین اندیشه که نگاه آدم ملا باشی با حمامی، لنگ و قطفه^{۱۱} او را آوردند: مرا ملا باشی پنداشته لنگم را بگشودند و قطفه را بدوشم انداخته از زیر بغلم گرفتند. تا بسر بینه^{۱۲} آوردند * چون بنشستم^{۱۱} بمشغول^{۱۱} شدم * آنگاه بسر صبر بتفکر افتادم: دیدم که این قضیه موجب نجات من ازین محفل قیمت، بلکه موجب خیري هم بر من، میتواند شد * دل بدو را^{۱۲} زده گفتیم "هرچه باد، باد، من خود بجای ملا باشی میگذرانم." * تا خود فلک از برده چه آرد بیرون، *

چراغ حمام عبارت بود از قندیلی کوچک: آنهم کوز کورانه میساخت:

¹ *Khazīna* "tank of water:": generally there are two, one hot and one warm; if there are three, the third is cold.

² Generally *fish-fish* a noise such as that of a rocket.

³ In m.c. usually *khir khir* "heavy breathing in sleep; the rattle in the throat of a dying sheep when its throat is cut."

⁴ *Laṭīfa* "playfulness."

⁵ *Maṣmaṣa* "rinsing the mouth:": *gharghara* "gargling:": *istinshaq* drawing up water into the nostril:": *tanakhnukh* "clearing the throat."

⁶ *Mā-yā ki* (m.c.) = *gāhīr ast*.

⁷ *Bābā* = *shakht*; here something like *yārū*.

⁸ *As chashm-i man* (m.c.) = *az āst-i man*.

⁹ *Qaṭīfa* is a towel or sheet (generally of *qalam-kār*) used in the bath, or for the covering of a corpse.

¹⁰ *Bina* (in dict.) the place in a *ḥammām* where people undress: in m.c. this place is called *jāma-kan*.

¹¹ *Musht u māl*.

¹² "Plunging into the difficulty, the adventure."

باشنده کاری بردیگران یاری نمیتوانست کرد * چون در قد و بالا و جنبه و تنه و ریش و پشم شبیه ملا باشی بودم حمامی و نوکران مرا بجای او گرفتند * در سایه رفت و آمد با ملانادان بخانه او، از حرکات و سکناتش چندان سر رشته پیدا کرده بودم که 1 تقلیدش بقوانم تا از حمام خود را بخانه بوسانم * اشکال امر در دخول بحرم بود که راهش نمیدانستم و از طریق حرکت ملاباشی در حرم، ناشی بودم * ولی شنیده بودم که در حرم با ابداعیان 2 کن فیکون، خیلی نامازگار است و خبیر چندان 3 از روی چاپلوسی بنزد ملا نادان تفضیل حال او و رشک زنش و ستیز شان را با یکدیگر، بارها بیان میکردند: و هم میدانستم که مردی بون کم گو، بدگو، کم خنده، پر شدت * عبارت غلیظ با الفاظ مغلط می گفت و بتضاد فارسی گویان همه حروف را از منخرج 4 ادا میکرد و اکثر حروف حلق بکار میبرد *

بنابراین در وقت رخت پوشیدن دستوری گشود بدهان، و این بیان بزبان ندام * صورت خود را بقدر امکان دور از روشنائی گرفتم * غلیان را مانند او بآن قدر شدید و جزیره مدید کشیدم *

از خدا حافظ گفتیم بحمامی، یکی از نوکران شبیه عارض شد: اما گرانی جنبه ام در وقت سواری باستر، رفع شبهه اش شد *

یکواست در در خانه مرحوم از استر پائین آمدم * اگرچه من راه را نمیدانستم اما ریش سفید حرم بعادت همیشگی بی صدا پیشاپیش میروست تا فویاد چراغ آوردن کرد و خورد برگشت * دو کنیز جوان، بوقایت یکدیگر دوان، چراغ آوردند *

قالار خانه صنور بود، و از زن پیر 5 دانستم که نشیمن خانم است * میترسیدم کنیزان مرا آنجا برون، یا مست کردم * از قضا در آنروزها در میان ملا باشی و زنش بر سر کنیزی نزاع بوده است * کنیزک از مست کردن یا حدسه زد که بد آنجا رفتن میل ندارم: بتلوتی کوچکم برد *

1 The Persians are good mimics and make a study of mimicry.

2 From ابداع "to invent." The word in the text is a Persian plural with the *yā-yi nisbat* and signifies "creators" (i.e., women who bring children into the world). The word is coined in joke.

3 *Khabar-chin* "gossip."

4 That is from the throat, in imitation of the gutturals of the Arabs.

5 *Jazr* "ebb of the tide, reflux."

6 "Conjectured."

کار باشکال خلاصی از دست کنیزک رسید * چون پیش از من میبوت رویم
را نمیدید : ترسیدم که اگر با من داخل اطاق شود پوده از روی کار بر افتد * شمع
را از دستش گرفته با اشارت دست ¹ بسرش کردم * اگر مانند اوائل جوانی لایالی
میبودم ، شاید حرکتی مثل حرکت با زینب میکردم ؛ اما در آن حال از ترس و بیم
برکتی² در وجود نبود تا حرکتی شود * زهی ساعتی که مرا تنها گذاشت ! چون پشت
بر من کرد دولت روی بمن نمود * ازین واقعه³ غیر متروک نمی دانستم در زمینم
یا در هوا * تصور کردم که نصف تعزیه³ بی دمدمه در آمده است ؛ خرسند شدم * پس
بتصور اینکه اگر دنباله کار بد در آید ، چه باید کرد ، شروع کردم بتوسیدن و لرزیدن *

1 *Dast bi-sar kardan* = *as sar-i khud vā kardan* "to get rid of."

2 That is *tavdnā'ī*.

3 *Ta'ziya*, i.e. "act, drama."

* گفتار پندجاه و هشتم *

در نتیجه قضیه که خطرناک مینموند و بخوشی گذشت *

بعد از رهایی از دست کندیزک در را آوستوار بسنم و چراغرا بگوشه نهادم که اگر کسی از روی پژوهش از بیرون بنگرد مرا شناختن نتواند *

پس با خود اندیشیدم که " ازین قضیه میتوان نتیجه دیگر گرفت * پیش از همه قدری جیب بغل مرحوم را بکاوم و بلوله کاغذش نگاه کنم؛ شاید برای بعد ازینم چیزی نافع در میان باشد" * در جیب راستش دو رقعده بود و یک تسبیح و یک مهر؛ و در چپ قلمدانی با آئینه کوچک و یک شانه * در بغل ساعتی و کیسه پولی *

پیش از همه کیسه پول را کشودم؛ پنجتومان اشرفی بود با ده قران * ساعتش انگلیسی و طلا؛ قلمدانش مینا کاری و گرانها * در قلمدان قلم تراش و قطرن^۱ و قاشق^۲ و قلم؛ همه اینها را تصرف مالکانه کردم چه می خواستم تعزیه را صکمل در آورده باشم * هر چیزی را بجای خود نهادم * آدمم بر سر رقعده ها * یکی کشوده بود و مضمونش این:—

" دوستا مهربانا [دانستم یکی از همدشنان آوست [معلوم مللی زمان صاصی است که راقم حروف را شکی در علو حسب و رفعت نسب سرکار نیست؛ و سرکار را، در مسند شریعت، جانشین حضرت رسول و جامع معقول و منقول میدانم؛ و همیشه از خداوند دوام دوستی را خواهان و جوینم * بعد از طی مراسم اخلاص، معروض میشود که شش عدد خریزه نرد^۳ اعلی گرواب اصفهان (که درین اوقات آسان بدمت

1 Ba'd as in-am.

2 In m.o. qad-zan a piece of horn on which pens are nibbed.

3 A small spoon, generally silver, for adding water to the Indian ink.

4 Farā-i a'alā, (m.o.) "choice (adj.)."

آوردن نغوان) ارسال خدمت شد: و ریش سرکار را بخورن آیدده ام اگر خلاف واقع باشد* حکم حکیم و امر حاکم است که بنده شراب بخورم: اگر نخورم از عهدۀ مأموریت خود، که قلع و قمع کفار و تنبیه و آزار فساق و فحش است، بر نتوانم آمد * مصرع: «آری شتر مست کشته بارگران را». امیدوارم که درین باب از التفات فرمودن فتوایی شرعی دریغ مدارید که میدانید وصی دادم که گفته اند * پیست *
 «آب بی حکم شرع خوردن خطاست. و گر خون بقوتی بریزی رواست»
 «اگر شرع فتوی دهد بر هلاک: الا تا نداری ز کشنش بای»
 و السلام *

بی شک دانستم که از نسقچی باشی است چه مریدی بود کوتاه سخن و چاپلوس و دائم التضرع و جرأت فروش و مناسب گویی * گفتم «بد نیست، ازین تمتعی میتوانی ولی آن دیگری را به بینم» * در آن یک نوشته بود:—

«سرور! بزرگوار! معلوم ملازمان جناب حجّت الاسلام حامی الانام معینی الاسلام بوده باشد که بهزار مشقّت و زحمت، از رعایای قریب سرکاری صد تومان نقد، و پنجاه خروار جنس وصول گردید * حسینعلی بده خود را نمیتوانست بدهد * دوبار بفلک بستم چوب زدم: فائده نکود * عاقبت جفت گاوش را در موی بده از دستش گرفتم * از چوب گاری و شکنجه دریغ نخواهد شد. قاضی بده دیگران وصول شود * هر کس قبض سرکار را بیاورد صد تومان نقد موجود و بندگی خواهد شد * رقمه خاکسارانه تمام * و بنام عبدالکریم مهر بود *

گفتم زهی طالع یار و اختر سازگار! باید این عبدالکریم و آن ده را باد گوشت و صد تومان را زود بود * * این رقمه را به کناری گذارده بعد از اندک تأمل بنسقچی باشی جوابی نوشتم بدین مضمون:—

«دوست جانی من مکتوب بدیع الأسلوب رسید * مضمونش مفهوم گردید * در صورتیکه اهلی علم ایمان بسته باوجود ماندن شما، یعنی «شاریه» و «عصفری»⁷

1 A form of oath.
 2 i. e., what he is about to say.
 3 Sarvarā! (voc.).
 4 Bandagi = itā'at.
 5 Laīq Ar. "lion."
 6 A joke?
 7 Qhazanjar Ar. "lion."

غالب است، برای تقویت ذات و پرورش وجود سرگاز بجهت فنوی نقوان^۱ و از چه مضائقه بتوان ؟

* بیت *

« شراب ناب بفقـسـوای من هنیا لک . نو می بنوش و بهل خون دل خورد کفار »
خونزهای اتفاقی رسید * خانه آبادان : در باب خونزده دویینی مناسب در خاطر بود عرض افتاد *

* نظم *

« هست نیکو نعمتی نزدیک دانا خونزده . نعمت خلدست در دنیا همانا خونزده »
« همچنان کز انبیا همدا ندارد مصطفی . هم ندارد نیز از هر میوه همدا خونزده »
باری الاکرام بالاتمام * اسپه یواق مرصع صبح زود لازم است * در ورود مرسله با چل آن ارسال شود که به بیرون شهر عزیمت^۲ شده : بعد از رجعت ارسال خدمت خواهد شد * زیاده عرضی نیست « »

صهر مرحوم را پهای گامد زده قرار دادم که صیحه گاهان خود بدست خود رسانم *
بدان دیگر نیز جوابی نوشتم بدین مضمون :—

« معتمدی صبد الکرم سلامت باشد * گامدت رسید : مضمونش مفہوم شد *
حامل مکتوب دوست و محرم من حاجی بنا باک است * صد تومان که حاضر است باو تسلیم کن * در باره سایر امور وقت دیگر دستورالعمل ارسال خواهد شد :
اما تو بهر حال از کنگ و سخت گیری دست مدار و السلام « » *

پس از نوشتن اینها ب فکر فرصتی افتادم تا بچشم ، بنوعیکه دم گیر نیاید * همه در خواب برتند و شب از نیمه گذشت : و من در تدارک چسبن که دیدم در را آهسته آهسته میبخوانند بگشایند * زهره ام آب شد « که دیدی » که گریبان را بدست دارونه دادم ؟ « در این حال نزع ، و منتظر که چه بسرم میآید ، صدای صرصر زنی شنیدم :
اما از اضطراب نه دانستم چه گفت * بعوض همه جواب بنای خرخره کشیدن نهادم یعنی « حالت پذیرائی ندارم « » *

چون اندکی بگذشت و مطمئن شدم که همه کس بنزد و جای ترس نماند ، آهسته آهسته دروازه خانه را بگشادم و مانند کسیکه سرب پیش^۳ گذاشته باشند بنا کردم ندویدن *

^۱ Bi-chi fatwa na-tavan dād.

^۲ ' I have intended to go outside the city.'

^۳ Dīdī : Haji is addressing himself. This idiomatic use of dīdī is common in m.c. Note change to 1st Person, dādam.

^۴ ' All answers that I ought to give.'

^۵ Pay-ash. Bar bi-pay guzāshān " to pursue."

از گوشه و کنارها و پاي ديوارها از آنجا دور شدم و کشيدگيان و شب گردان نديدند *
 سپيده بر آمد و بازارها بجا شدند آغازيد * بر در دگان كهته فروش رفتم * رخت و لباس
 ملا باشي را كه در برم بود تعديل و تبديل كردم تا كسي نشناسد * اينكه اولين كارم ؛
 اما از لوازم گرانها چيزي كم نكردم *

پس بگسردرخانه نسفجي باشي رفتم و كاعذرا بنوكوي نا شناسا داده گفتم
 " ملا باشي جواب ميخواهد ؛ براي گاري لازم زود بيرون رفتني است " *

بياري بخت نسفجي باشي هنوز در اندرون بود و براي جواب تأملي
 مي بايست ؛ اما بنده حكم بعضا برودن اسپ داده شد *

چون چشم باسپ و يراق طلای مرمعش افتاد ديدم چندان خوب است كه
 اگر ديگري ميبود بكار من بهتر مي آمد ، و كم مانده بود كه ديگري ساده تر بطلبم *
 با خود گفتم " آه ! خوش دولتي است و خوش ميدرخشد اما حيف كه مستعجلا
 است * از ترس اينكه اگر منظر گرفتن جواب شوم شايد قضائي پيش آيد با لذت
 انتها يافتن نكبت سوار بر مركب شده ؛ تا بگوئي " چه " از شهر بيرون رفتم *

بي آنكه پشت سر بنگرم يکنفس تا بكنار رود كرج راندم * شنیده بودم
 كه دهات ملا باشي در طرف همدان است ؛ بنابراين، روي بدانسوي نهادم * اما
 راستي وقتيكه نفسي گرفتيم و نشستيم ، از آنحال غريب خود و از آن احوال عجيب
 دنيا و از بازي خود و بازيچته گردون ، چنان هراسم بر من مستولي شد كه كم ماند
 كه برگردم و خود را بجزاي اعمال خود مواخذ سازم * با خود گفتم كه " خوب
 دزد شاخ و دم ندارد ؛ اينكه من دزد * اگر بگيرندم اسانتريين عذابم بدم خيپاره
 گذاشتن ؛ اما بيا به بينم مرا كه چنين كرد ؟ البته اين كار كار تقدير است و در صورتيكه
 كار تقدير است بر من چه تقصير است ؟ ملا باشي را تقدير آورد و در پهلويم كشت *
 تقدير مرا بجاي او گذرانيد و نشناسانيد * هرچه كردم بجا كردم * اگر غير آن ميكردم
 بخلاف تقدير حركت كرده بودم * پس اين رخت از آن من و آن صد تومان از من
 است * هرچه با من او نوشتم بجا نوشتيم ؛ المتقدر كائن ؛ بر من حرجي نيست " *

ترتيب اين مقدمات گستاخيم انزود * اسپ راندم تا از ده پيش روي پيرسم

1 " Floating."

2 *Al-muqaddar* " *ka'in* " what is fated must be."

3 *Haraj* " sin, fault, etc."

که در ملا باشی که عبد الکریم مباشر او باشد در انعقالاتی هست یا نه * گفتی بواسطی
این کارها را تقدیر برای خاطر من میگرد و این قرعه را بنام من انداخته بود *
یک فرسنگ دور توک بدهی رسیدم ؛ از آن ملا باشی : مباشرش عبدالکریم ،
کدخدای و ملای آنجا * با خود گفتیم که " این مرد ملاست و کاغذیکه نوشتیم باین
مناسب نیست ؛ باید عوض کرد و القابی مناسب شأن او نوشت " * از اسب فرود
آمدم و با قلم و دوات و لوله - کاغذ خود ملا باشی ؛ رقمه از نو فواخور حال ملای
نوشتیم ؛ و برای افتادیم باین نیت ، که اگر صد تومان را بگیرم هرچه زود تر با راهی
هرچه کوتاه تر بسرخشدی هرچه زودیکتر خود را برسانم *

1 "Lob."

* گفتار پنجاه و نهم *

چلوه نکرده حاجی بابا در درست کاری و سرگذشت ملا نادان *

با سواری آن اسپ آنقدر باد کردم که * مصرع * گنبد سلطان خدا ۱ بنده
 شدم. چون بسعد آباد رسیدم (اینک نام ده ملا باشی) از کوچها با عظمتی تمام
 گذشتم * روستائیان بدیدتم دیدند و همه بسلام و تعظیم ایستادند *

از اسپ فروه آمدم و اسپ را بدست کسی داده پرهیدم " ملا عبدالکریم
 گچا ست " ؟

مردم بدینسو و آنسو دویده آوردند *

بعد از تعارفات متعارف کاغذ را بدستش دادم که " برای آن کار ملا باشی که
 میدانید آمده ام " *

عبدالکریم آدمی بود تیز نگاه ، و تیز نگاهی او منافی با کار من * دلم طپیدن
 گرفت اما بعد از مطالعه رقعہ بهشمی گفت که " پول حاضر است ولی باید که قدری
 استراحت بکنید " *

از تیزی نگاهش نرسان ، درازی زمان اختلاطش را چندان طالب نبودم ؛
 ولی برای آنکه شک زده نشود بقدر خوردن میوه و نوشیدن آب ، دوعی خواستم تا
 بهیانه خنکی ؛ از آتش آن چشمان محفوظ مانم *

1 *Sultān Khudā Bandā* near Tabriz is said to be famous for the size of its dome.
 2 " The usual compliments."
 3 " After (saying) a ' bi-chasm.'"
 4 i.e. *kuunak shudan*.

چون قیچ اولین خربزه بدهان بردم عبد الکویم گنت " من شما را هیچ در نزد
ملا باشی ندیدم : همه وابستگانش را میشناسم " *

من خودی جمع کرده گفتم " آدم او نیستم * آدم نسقی باشی : گریا با
ملا باشی حسابی دارد * از آنجهت مرا فرستاد " *

این جواب رفع شبهه او کرد اما خدا پدر اسپ وزین و براق را بیامرزد که بیشتر
بقرباد رسید *

چون صد تومان بعیب رفت با دلی آسوده روان شدم : و بعد راه طهران پیش
گرفتم * در بیرون اسپ را برگردانیده رکاب زنان برایه کوشانها انعام تا خود را
بد آنجا رسانیده اسپ وزین را بهر قیمت که باشد بفروشم : هرچه زود تر خود را
بدارالسلام بغداد رسانده سلامت مانم *

بعد از طی پنج شش فرسنگ از دور مردی دیدم ععیب کند رو، آوازه
خوان، کلاه بر سر، کفش بر پا، چانه و صورت بسته * نزدیکتر شدم دیدم که گویا از
پیش دیده ام : بلندی بالا و فراخی شانه و باریکی میانش آشنا بنظر آمد * اگر
آوازه نمیخواند می گفتم که ملا نادان است اما آوازه اش مرا معطل کرده بود *
از آن مرد سنگین این حرکت سبک زور می نمود * باری پیش از آنکه او مرا بشناسد
من او را شناختم *

سر اسپ را کشیدم که " بشناسم یا نشناسم ؟ اگر بی آشنائی بگذرم ظلم است :
اگر آشنائی بدهم بار دوش پیدا کرده ام * و انگهی اگر بی آشنائی بگذرم و بشناسد
و سراغ گیرنده از روی دشمنی خبر میدهد " *

شب نزدیک بود : هر دو بایستی بیک ده وارد شویم * از شدت خستگی اسپ
گریز هم ممکن نبود * گفتم " بحکم خیر الامر اوسطها " از میان راه بیرون نمریم :

1 Qāch ' Vids ' p. 195, note 4.

2 Dār " s-Salām " the Mansion of Peace " is a name for Baghdad.

3 Sīrat " face " (m.c.)

4 Zār (lit. "strength"), sometimes in m.c. = mushkīl : in kār zār ast (m.c.) " this is difficult " ; zār (or mushkīl) ast ki ā bāshād (m.c.) " it can't be he ; it can hardly be he."

5 The subject is mardum understood.

6 " A middle course is best."

راه راست را میگویم : اگر بشناخت منم او را می شناسم ، و گرنه از دستش میبهرم “ * اسب را راندم * چون نزدیک رسیدم روی بمن کرد و سوارپایم را نگریسته ظاهراً بی آنکه بشناسد گفت ” آغا ، ترا بخدا ! رحمی بمن بینوا بکن که بهتر تو پناهی ندارم “ *

قاب این التماس نیاورده بایستادم تا دیگر چه گوید و بنا کردم بقیقه خنده * چون خنده من بقدر آواز او نا بجا بود متعجب ماندم * همینکه بسالم آوازیدم زنج شبیه اش شده مرا بشناخت ؛ و مانند کسیکه هیچ غم در او نمانده باشد روی بمن دوید که ” حاجی جان ! صوم ! چشم ! از آسمان میروسی یا از زمین ؟ چه نقشی زده ؟ این چگونه اسب ؟ این چه زین و براق ؟ از کجا تسخیر جن و پری کرده ؟ میراث خور معشوقی دولتمند شده ؟ چه شده است “ *

من از خنده خود داری نتوانستم از بس ازین سخنان خوشم آمد * پس گفت ” حاجی ، قاطر منحوست چه طور اسب عربی ، و پالان و پالاش چه طور زین و بوق صریح شد ؟ خوب از خانه و زندگانی من چه خبر ؟ ترا بمحاسن پیغمبر حقیقت واقع را بیان کن “ *

خیال کردم ” اگر بیان واقع را نگویم شاید گمان کند که اموال او را مقصوف شده ام “ * گفتم ” چنانچه میگوئی نقش زده ام * بیان واقع را میگویم بشرط آنکه زود - باور شوی و بدروغ حمل کنی که قضیه هم معجب است ، و هم مضحک ؛ هم از عقل دور ، و هم بدروغ نزدیک “ *

خلاصه باهم ، بدو ، و در ده بکاروانسرا رفتیم تا شب در آنجا بمانیم *

معلوم است من با آن سر و وضع مردی مشأراً ایله بودم * که خدای ده بنفسه بخدمت پرداخت *

سروگذشت خود را بملا نادان بیان کردم * چون سعادت را در نکیت ملا باشی دید ، بسیار خرسند شد * از صحبت یکدیگر بسیار حظ می کردیم چه شرح پیریشانی دیگران موجب تسلیت است * دیدم که ملا نادان نه آن بوده است که من می پنداشتم *

1 *Khāna u zindagi = khāna u kashāna = khān-u mān.*

2 *Muḥāsīn* here = "mustachios."

گفتم " از خلوص و صفای تو معلوم میشود که در باطن نه آنی که در ظاهری *
یا آنهمه رنگ ، این یکرنگی^۱ در تو گمان نمیدرند ، "

گفتم " حاجی ! نکبت بزرگ چیزی است * بلندی و پستی ایام عمر من
بسیار است * من خود را بدولاب بازی^۲ تشبیه کرده ام ؛ اما از بدبختی هیچگاه بمقاد
این مثل عمل نکرده ام که گفته اند ' جائی سخواب که از زیوت آب در آید ، ' * "

گفتم " ترا بخدا ! سرگذشت را بمن نقل کن که اسباب گذرانی وقت به از آن
نمیشود ؛ و امیدوارم که اینقدر اعتماد بمن داشته باشی که چیزی پنهان نداری " *
گفتم " سرگذشت من قازگی ندارد ؛ سرایا عبارت است از حالتی که اکثر ایرانیان
را دست میدهد ، چنانچه یکروز بادشاه مملکتند و دیگر روز گدای محلات ؛ اما بنا
بخطا بر پژوهش تو نقل میکنم :-

" من همدانیم * پدرم ملائی بزرگ بود * از برای اجتهاد جان میداد ؛ اما در مسائل
اجتهاد خود ، چندان از طریق صدعارف انحراف ورزید که جمعی از علماء بمخالفت
برخاستند^۳ اجتهادات او کردند * هنر بزرگ پدرم رواج تشیع و سبّ سنی بود * یکی
از اجدادم گویند در حین تربیت اطفال ، برای انتشار بغض و عداوت اهل سنت اختراعی
کرده است که تا قیامت باقی خواهد بود ؛ یعنی در مکتب وقتی که قضاء حاجت
بطفلی زور آور می شود نشان اثن خواستن را این قرار داده بود که طفل پیش معلم
بیاید و بگوید ' لعنت بعمر ' * از نتیجه این ، باقیات صالحتست^۴ که من یا تو
یا دیگری هیچ ایرانی نیست که اتملاً روزی یک دفعه عمر را با بدترین دشنام فحش
نداده باشد ، و با بدترین صفت لعن نموده " *

گفتم " آری بوپدرش لعنت که ایرانیان حق دارند او را لعنت کنند * "

پس از آن گفت " احداث عداوت دینی پدرم منحصر بامل سنت نماند ، بلکه
شامل همه خارج - مذهبان از یهود و ترسا و گبروبت پوست شد * جدم این کار را
اول وسیله تحصیل جاه و مال کرده اما رفته رفته در او این حکم طبیعت ثانویه گرفته

1 *Yak-rangi* "amiability, unceremoniousness."

2 *Dulāb* is a Persian wheel in a well and *dulāb-tāsi* = *gardidan*. Better *khud rā bi-charkh-i dulāb tashbih kardā am*.

3 = *kār-i ma-kun bi ihtimāl-i khatal dāshta bāshad*.

4 This custom has nearly if not quite died out, but elderly men still recollect it. Persian boys now place the right hand over the heart and say ' *adab*.'

5 شایسته = صالح: باقیات صالحات

است چنانچه وابستگانش اکنون مثل فریاض و واجبات می‌شمارند : اعتقاد شان اینکه اگر کسی مشغول لمن عمر باشد سلام باو نباید داد تا از ثواب مشغول نشود اما اگر مشغول صلوات به پیغمبر باشد بسلام اشتغال او باکی ندارد * همهٔ خاندان او بخصوص من، در زیر سایهٔ او با این اعتقاد بیار آمدیم و چنان با وصف این اعتقاد متصف بودیم که مردم مارا زمرهٔ دیگر می‌شوند و ما را طائفهٔ کفر برانداز و ایمان نواز می‌گفتند *

” بعد از این سخنان حرکت پیروز مرا تعجب مدار * تحریک فساد من منحصر باین نیست * در کوچکی نیز مایهٔ فساد بی بزرگ گردیدم که شنیدنی است *

” والی بغداد کار پردازي بپدران فوساده بود که روزها از در خانهٔ ما بدپروانخانهٔ والی می‌رفت * یکی از درسهایی پدر را عمل کردن خواستم * گروهی طفل را با خطبهٔ بلیغ تحریص و تحریک نمودم تا به عثمانیان بفمانیم بغض ما بامر، تا بجهت درجه است : و ایشانرا از راه باطل تسنن براه راست تشیع دعوت کنیم * ما امیدانستیم کار پرداز که، و حرمت باو یعنی چه * سلیمان افندی را (اینک نام آن) مردی سخت شیعه گداز¹ و سنی نواز میدانستیم و بس * روزی در مراجعت او از در خانهٔ بر سر او ریختیم و با اجماع با آواز بلند فریاد کردیم که ‘ لعنت بر عمر ’ * همراهانش خشمناک بجای چو آب چربی چند با زدند * سنگسار شان کردیم : دستار سلیمان افندی از سرش افتاد : بریشش نفه انداختیم : لباسش را دریدیم و نگفته چیزی * گذاشتیم *

” معلوم است آن گونه گستاخیهایی پاداش نمی‌ماند * کار پرداز از زین حرکت از چایی در رفت * * خواست در دم، چار باری بطهران فرستد و خورد بغداد رود * والی مدان از عقبهٔ کار ترسان و هراسان، برای خاطر جوئی و استمالت، به تسلیم ما بدو، و انتقام او از ما، تعهد نمود *

” من باعتبار پدر نازان، و از مصدر فعل چنان شدید شادان باینحرفها گوئی نمیدادم : اما والی از عزل خود میفرسید : و انگهی مردی بود که حب علی و بغض عمر در نزد او هر دو بی معنی می‌نمود : نه این را غالب، کل غالب، و نه آنرا فاصب حق این میدانست * مرا با رفیقان بکار پرداز سپرد *

1. *Gudāz* here = *ozīyat-kun*.
 2. *Chīz-i na-gufta* would be better.
 3. *As jāy dar-raft* “ was beside himself, furious.”
 4. An epithet of ‘Ali.’

” چون مرا بحضور سلیمان افندی بردند سخت تر آشقم و چوب خوردن هیچ بخاطرم نمیرسید : همه را مشق الفاظ رکیک ¹ در جواب می نمودم *

” ترکان در این خیال که سرمایه تلافی را با سود از ما در آورند ، و چنان نرستی گویا از خدا میخواستند ، اعراض و معاصیته سرشان نشد * اعتبار پدرم نیز گاری نکرد * با چنان بغض و عداوت دینی ، ما را چو بگاری کردند که گمان میکردم چنان عداوت بجز در دل من دو هیچ دلی نمیتواند بود * باری رضای خاطر ترکان بهجا آمد : و این کار بنقد چند سالی آتش غیرت دینیم را فرو نشاند *

” چون خطم دمید باصفهان رفتم تا در آنجا تکمیل تحصیل و اظهار فضلی نمایم * چنان شد حتی اینکه بجزئیات مقاصد خود رسیدم : اما بوی شهرت فرصت می جستم * ناگاه آنهم بدینطور روی نمود *

” شاه صفی ² چون نیمچه زندگی بوده است وقتی بطارح مذهبیان خاصه بفرنگان بیهانه رواج تجارت و داد و ستد روی داده جمعی را باصفهان کوچانیده بود : و اختیار اجرایی آئین و بنای کلیسا و آوردن رهبان ، حتی زدن ناقوس هم ، که بالمسخره خلاف شریعت اسلام است ، بایشان داده * فرنگان خلیفه بزرگ ، پاپا ³ نام دارند که مثل بزرگان دین ما بنشردین معتمدی ، او هم بنشردین عیسی مأمور است * پاپا از صفویه بلطایف ⁴ الحیل اثن گرفته بود که فرنگان در نفس اصفهان ⁵ و در جلفا صوامع و دیرهای چند سازند ، تا فرستادگانش در آنجا نشینند * ساخته بودند ، اما آلوقت خراب شده و تنها یکی مانده بود * من بفکر خرابی آن یک اقدام *

” در آن دیر دوراهب بود : یکی از آنان کار دیده و جهان گشته ، دانشمند و زیرک ، چنانچه شیطان را درمی میداد * ⁶ در هیات و صورت هم بلند بالا ، باریک اندام ، قوی دل ، چشمانش مثل زغال افروخته ، و صدایش مثل رعد : در هر جا با علمای ما در میان می افتاد ، و بی پروا میگفت که ⁷ پیغمبر شما دروغ زن و تلبیسکار

¹ *Alfaṣ-i rakik* “abuse (filthy).”

² *Tahqil* = ‘ilm.

³ *Shāh Safī*, Grandfather of Shah Ismā‘il.

⁴ *Pāpā* “Pope.”

⁵ “Fine pretexta.”

⁶ *Dar nafs-i Isfahān* (m.c.) = *dar khud-i Isfahān* , *nafs* should only be used for rational beings.

⁷ A common saying : comp. *pā-pūsh baray-i Shaiṭān dūkhān*.

بوده است * بمباحثات تقریبی اکتفا نکرده است کتابی نوشته و چاپ کرده تا خطاهای خود را صواب نماید * یکی از معجزه‌ها ما، خواسته بود جوابی ردی بآن کتاب نویسد * در آن کتاب مثل کتاب بعجاز^۱ مجلسی بجز آنچه نباید نوشته باشد نوشته * چنانچه در حقیقت تقویت اقوال معترض^۲ نموده بود * در وقت بودن من در اصفهان * در همه جا ذکر آن کتاب همیرفت * من بداعیه^۳ این برخاستم که در فلان روز در مدرسه^۴ نوشا^۵، فرنگی بیاید تا صحاح^۶ کنیم * هر کس دعوا و دلیل خود ب میدان گذارد و هر که معجب * شود بحقیقت دین دیگری اقرار کند * راهب این تکلیف را قبول کرد * ما علمای اسلامی اتفاق کردیم که آن خارا را از پهلوی خودش بدر آریم * همه جمع شدیم برای اثبات حقاقت اسلام *

” چنان از دهامی هرگز نشده است * در وبام مدرسه از منتظران غلبه^۷ اسلام نیز * عمامه بر روی عمامه * سر بر روی سر * راهب تکه و تنها در آمد و چون از در حرام را بدید حساب کار خود کرد و با طرف و جوانب نگریستن گرفت * از ۱۵۰ * طلبان علماء سه تن در پیش * و من در پیش ایشان * سؤال و جواب را زیر چاقی^۸ کرده بودیم * در راهب آلت کارزاری بجز زبانش ندیدیم *

” از جمعیت علماء متوحش شد * و ما بی آنکه فرصتی بدو بدهیم بیکبار شروع بسؤال کردیم *

” یکی گفت ’ترا اعتقاد این است که خداوند بشکل آدمی از آسمان بر زمین فرود آمده است ؟‘ دیگری گفت ’ترا اعتقاد این است خدا مرکب است از سه و سه باز یکیست ؟‘ دیگری گفت ’ترا اعتقاد این است که روح القدس از آسمان بشکل کبوتر آمد و مردم را حامله کرد ؟‘

چون ۷ راهب استادی را بنابر این گذاشته بود که اولاً می پرسید، ’آیا با اعتقاد شما و بحکم کتاب عیسی برحقست یا نه، ؟ البته مسلمان را واجب این است که

1 Or *būd* ?

2 *Majlisī* is the *takhalluṣ* of the first Persian author of a book on *rauḍa-ḵwānī*. Under the title *Bahār* there are included 25 books of this author, but each book has also a special title.

3 “ Objector, opposer.”

4 “ Answered.”

5 *Dāo-jalab*, “volunteer.”

6 *Zir-chiq k.* (m.c.) “to prepare beforehand.”

7 *Ohān* “since, because.”

بگویند 'آری' : آنگاه می گفت همان عیسی که شما به برحق بودن او اعتراف دارید حکم بطلان دین شما فرموده و گفته است که 'بعد از من پیغمبری نیست' * من جواب این مسئله را چنان ساخته بودم که بگویم 'اگر آن عیسی را که میگوئی همان عیسی است که کذاب ما بما حکم باقرار نبوت او نموده است و او خود بآدمین پیغمبر ما و برحق بودنش وعده داده آنرا میگوئی. برحق است : و گر نه آن عیسی که شما نصاری ساخته اید و پدر و مادر و کذاب دروغ و آئین شرک و هزار مزخرف باو بسته اید ما آن عیسی را هرگز به نبوت قبول نداریم' * اما کار باینجا ها نکشید : ازین قبیل مسئله ها مباحثه نشد *

"یاران سوالهای خود را بنوعی درهم و برهم کردند که راهب دست و پا را گم کرد : و هوای کار را فهمیده سراسیمه گفت 'که اگر غرض شما کشتن من است مباحثه هیچ لزومی ندارد : اگر میخواهید مباحثه کنید ، طریقه مباحثه این نیست * با این هابوو قیل و قال جواب مرا چگونه خواهید داد ؟ و همه کس خواهند گفت که گویا شما از جواب حسابی عاجزید' *

"ما ازین جواب صدق بلکه محراب شدیم * مردم بگمان این افتادند که حق بطرف راهب است * برای رفوی کار ، اول کسیکه بنای کولیگری¹ گذاشت من بودم * فریاد بر آوردم که 'وا شریعتا ! ای مسلمانان ! کودین ؟ کویمان ؟ اسلام از میان رفت ! داد اسلام را از کفر بگیرید' *

"ناگاه در مردم هیجان و غلبانی پدید آمد و از هر سو صدای برخاست که 'بگیرید و بکشید و باره پاره کنید !' * دریای ازدحام بقلطم آمد * راهب خود را درگونداب خطر دید و سلامت را بر کنار * بخضال فرار افتاد * یکی از ملایان ، عبادی خود را بر او پوشانیده از میان مردم بخانه ارمائی گریزانید *

"ما از نخچیر خویش نومید بدیوانخانه رفیم و افزودن هیجان مردم خواستیم *

"چون بیگلر بیگی اصفهان مردنی بود مقدس ، گمان کردیم که با ما یار خواهد شد * گفتیم که 'این راهب مخرب اسلام است : مردم را بکفر دعوت می کند : بااسلام

¹ Kauli-gari "uproar" from kauli "a gypsy."

رَدّه ا میگوید * علماء را بجعل نسبت میدهد و تکفیر میکند * * باری خیلی نَهت بدو بستیم و دفع آن بلا از بیگنری خواستیم *

” بیگنری که چه کند؟ میدانست که با فرنگان و علی الخصوص با راهبشان بجوال نمیتوان رفت؛ و انگهی از جانب پادشاه حمایت آنان را ملتزم میشد * لهذا با ما همراهی نکرد و گفت * شما که نمی توانید براهب جواب بدفید چرا می روید و مباحثه میکنید؟ ایراد و اعتراض نمی توانید * با زور میخواهید حق را باطل کنید؟ بلی اگر دلایل میتوانستید آورد و او را میتوانستید مجاب ساخت و آنهم بجواب شما مقتدر نمیشد، آنوقت در حقیقت کافر و واجب القتل بود * اما حالا با این فهم و فضل شما، با او حرفی نتوان زد * ”

” ما مخذول و منکوب کینه جویمان و انتقام خواهان بیرون آمدیم * اگر در آنوقت راهب بدست ما صیافتاد پارچه بزرگش بقدر گوشش میشد * * راهب شبانه چنان فرار کرد که تا چند سال کس او را در اصفهان ندید *

” درین کار من ید بیضا^۱ نموده بودم * در شهر اولین معجزه قلم رفتم، اما این شهرتی بود مشک و خالی : چیزی نیندوختم * فرضم تحصیل جاه و مقامی بود که از وی نقدی حاصل شود * بقصد اجازه اجتهاد گرفتن، بتم به نزد میرزا * * * * * قعی رفتم که اجازه آن از هر سرمایه بهتر بود * آعای قعی بهوای شهرت نامم، نیک پذیرفت * چندی بدرشش مداومت کردم : استعدادم را پسندید * چون دشمن صوفی بود منم با صوفیان در افتادم * در ازاء آن، لقب عماد الاسلامی با سفارش نامه بارباب در خانه طهران خواستیم * اگرچه سفارقم نمی خواست اما با اظهار کدورت خواهشتم را بجای آورد *

” در طهران هم از ارکان شمرده شدم - اما از توجه پنهان؟ هرچه سعی کردم دستم به در خانه شاهي بند نشد * رقیبانم خیلی گُرم بودند، و در چاپلوسی و دنیا داری خیلی ماهر تر از من * بتملق و چرب زبانی به مجلس ملا باشی راه پیدا نمودم *

¹ *Radda* “repelling, rejecting.”

² Usually in m. c. *Khurda-yi buzurg-ash gush-ash mi-shud*.

³ *Yad-i baiza* “white hand (of Moses) i. e., a miracle”: *yad* P. for *yadd* Ar. The translator might have substituted *shagq* “*l-qamar*.”

⁴ I have been requested to omit the name.

⁵ *Dunya dāri* “time serving.”

در آنجا معروف صدر اعظم و معیر الممالک و وزیر دول خارجه و نستیجی باشی شدم * هر صبح پیش از آفتاب بغانه شان و هر شب بمجلسشان میرفتم . اما باز پیش از قلاشی نبودم * چشمم در قبول عامه بود . تا شاید با آن کاری کنم — و با آن خیلی کاری توان کرد * صدر اعظم بمن التفات پیدا کرد چراکه روزی در خانه اش روضه میخواندند ؛ من مرعظه بلیغی کردم و روضه خواندم که او را گویاندم ؛ و در صدر خود نگریسته بود * حاضران متعجب و من مورد تحسین شدم *

” قبول عامه که نیز مطلوبم بود میسر شد اما همه اینها بای التفاتی شاه هیچ مقابله نتوانست کرد * بلی

❦ بیت ❦

هر کرا پادشه بینسدازد . کسش از خیل 1 خانه ننوازد *

به پشت گرمی آن التفاتها و قبول عامه ، آن بلا که دیدنی بسم آمد * اکنون رو بملکت خود میروم برهنه تر از روزیکه بیرون آمدم ؛ و بعلاوه ، ریشی کزده هم سوقات میبرم “ *

1 *Kheyli-i Khāna = arī-i dar-i Khāna.*

* گفتار شصتم *

قدیبرهای حاجی و ملا نادان در خور حال ایشان ، و معلوم شدن
 اینکه نابکارانرا بیکدیگر اعتماد نیست *

بعد از انجام سرگذشت ملا نادان گفتیم "چون دولت و نکبت ما هر دو بسته
 بقدریو آسمانیست ، باقتضای همان تقدیر از کجا که باز سعادت اولین نوسی ؟"

* بیت *

"روزگار است اینکه گه عزت دهد گه خوار دارد .: چرخ بازیگر ازین بازیچهها بسیار دارد *
 هر دو ، ازین پست و بلندها بسیار دیده ایم * در سورتیکه در ایران اختیار همه مردم
 بدست یک کس است امروز ریش یکوا می کند ، فردا مورد محاسنش میکند * بمقاد
 "عسی آن تکرهوا شیاً و هو خیر لکم ، ازین قضیه تنگ مباش که
 "شاید که چو وایینی خیر تو در این باشد * " نمی بینی که آهنگر چون بزغال
 افروخته آبی باشد و شعله را اندک زمانی فرو نشاند ، همینکه باز در
 افروخته تر گردد " ؟

گفت "منهم بهمین دلخوشی آوازه میخواندم که شاید پادشاه خواست در ظاهر
 مردم عدالتی و بطائفة نصاری عنایتی فرماید ؛ اما روزی میرسد که بدین و مردمان
 دیندار بدوستی ناچار شود ؛ آنگاه قدر مانند منی را که مورد قبول عامه شده ام
 میداند * بارها درین اندیشه افتادم که ترک جبهه و دستار و طریقت طائفه صفت
 خوار کنم ، و راه سوداگری و بازرگانی پیشه گیرم ؛ اما بعد از تفکر و تدبیر دیدم که
 البقدر کائن *
 * بیت *

قضای کن فیکون است ، حکم بار خدای^۲ ، بدین سخن سخن در نمیتوان افزود *

1 "It may be that you dislike a thing and it is good for you."

2 "The orior of God is 'be and it will be.'"

میدانی که اکنون خود را شهید زنده قلم خواهم داد ، و این نام ، بخصوص نام ریش کنده شدن ، از تمام مال و منال حتی از خر سفید و متعگان نیز بیشتر بکارم خواهد خورد *

* بیت *

سالها باید که تا یکمشت پشم از پشت میش .: عابدی را خرقه گردد یا حماری را رسن" *

گفتم " بسیار خوب ، شهدان راستین را چه کردند که تو با نام شهادت چه کنی ؟ اکنون با من ببعدان میانی و یا اینکه در اینجا منظر عقبه کار می نشینی ؟ "

گفت " غرضم اینکه بزاد و بوم خود همدان روم بفرزد پدر خود ؛ بواسطه شهرت او و بواسطه باز بطهران بسرکار برگردم * اما توجه اندیشیدم ؟ چه مناصب حال خود دیدم ؟ اگر خدا نخواهد و من آب و تاب اولین را پیدا کنم میدانی که منعم خانه من ببقونشود *

* بیت *

چون¹ تو پیروی بیاید اندر دیر .: دیرای پیرا نباشد خیر" *

گفتم " رفیق ، من در این طریق از تو رانده تر و ماندم نوم * دست قضا مرا بدخواهی بجای قاتل و سارق نشاند * طالعم لباس ملا باشی در بر ، با مال او مالدار ، و بر اسب نستعلیق باشی سواریم کرد *
" اگر همواری اختر نمیگردم چه میگردم ؟ * همه دانند که اگر در همدان مانم لاشه منحصوسم زیب دروازه شهر و حالت معکوسم عبرت اهل دهر خواهد شد * وقتی خون را آسوده خواهم دید که خون را در خاک عثمانی بینم ، و در گوشه آزادی فارغبال نشینم " *

پس برای استمالت ، خواستم که نیمه آنچه دستگیرم شده نیازش کنم * بیش از ده تومان بر نداشت و باقی را بمن وا گذاشت که " این مرا بس و قرص باشد ؛ انشاء الله در وقت قدرت پس میدهم " * اما بعد از گرفتن نقد باز بهمدان رفتم را تکلیف کرد که " رفیق راه را اندیشیدم و خطرش را نپندیشیدم * تا تو بسرحد ممالک شمالی برسی چها بسرت آید * قضیه ملا باشی و نستعلیق باشی کاری کرد که آدم بعقب ما خواهند فرستاد * ترا که گاو سفید پیشانی خواهد گرفت * اما اگر تا آنها

1 " Like."

2 " What could I have done had I not followed my destiny ? (i.e., I was obliged to follow my destiny)."

از اسيا افتد^۱ با من باشي ، در دهی از آن پهرم در نزدیکی همدان ترا ناشناس
 نگه میدارم و برای اسب و لباس هم فکری میکنم که بوی بدشان بلند نشود *
 از اینجا تا همدان راهی نیست : اگر نصف شب در پشته هم سوار شویم صبح زود
 بدانجا میرسیم * اما سرحد خیلی دور است و اسب خام : اگر در راه بماند
 و گرفتار آبی ، کرا نم تخلص تو باشد ؟ ”

همخاناش را منجیده دیدم * با خود بسنجیدم که ” از صفحات ایران اطلاعی
 ندارم : نه فقط کوره راه ، شاهراه را هم نمیدانم : کار بدان آسانی که فرض کرده بودم
 نیست * اگر آخوند با من خیال خیانت داشته باشد چه بگیرم چه نگیرم میتواند *
 پس بهتر اینکه باو تسلیم شوم ” * ناری بهمراهیش قرار دادم و نیمه شب تراه افتادم *

تا طلوع آفتاب مبالغی راه پیمودیم * همینکه به تلی مشرف بشهر رسیدیم ، در آنجا
 از نو طرح دخول شهر را ریختیم * ملا نادان با انگشت ، دهی کوچک بنمود که ” اینک
 ده پهرم : تا آواز مرغ ملا باشی بخوابید در آنجا میمانی : و من با لباس تو ،
 بعد از آن (سواکیها ، اعتباری میفروشم * تو از شبهه و امیوهی و من از خواری
 میجویم : بیک گوشه دوکار برمیآید * البته خبر اقتضاح من بگوش اهل شهر
 و خانواده ام میرسد و موجب کسر شان^۲ میشود : اما چون اعتبار بظاهر است ،
 وقتی که مرا با این لباس و اسب به بینند اندکی صامت مالی رسوائی میشوند *
 با این دست آویز چند روز شانت و شوقی^۳ می کنم : بعد از آن بهانه ، اسب را
 فروخته بهایش را بقومیدهم ” *

من ازین تدبیر خرسند نمی نمودم که در مقابل آنهمه مال بجز امید و خیال
 چیزی در میان نبود * اما از راه دیگر دیدم که راست میگوید * با آن لباس ده نمیتوان
 رفت * ریشم بدست ملا افتاده بود * شاید خیر خود را در شرمین بیند *

گفتم ” خوب فرضاً نسقچی باشی اسب را جست : شما چه می کنید ؟ انوقت
 هم ریش کنده^۴ شما و هم ریش کنده^۴ من هر دو در معرض خطر است ” *

1 "All is still; the matter has blown over."

2 "Kill two birds with one stone."

Chi khush buvad ki bar-āyad bi-yag kirishma du kār.

Ziyārat-i Shah 'Abd' l-'Azīm u dādan-i yār : (Teheran song).

3 "Will cause my family to be lowered in the eyes of the people."

4 *Shāt u shūt (m.c.)* "noise."

گفت "خدا بزرگست؛ پیش از ما کسی بهمدان نرفته * تا باید من بخانه پدر رفته کار خود را دیده ام * بعد از آن کار مدار *"

سخن بدین تمام، و لباس سراپا عوض شد * نادان با عمامه صلا باشی معمم و من با کلاه کلاته^۱؛ او مکلاه^۲؛ پول و ساعت و مهر صلا باشی در پیش من و قلعدان و تسبیح و آئینه و شانۀ کوچکش در پیش او * لوله کاغذش را بکمر زد * چون باسب بر نشست چنان شبیده بود بملأ باشی که خود از حیرت می خندید *

با دلنگرانی از یکدیگر جدا شدیم * عهد نمود که از ارمال خبر دریغ ندارد و گفت که "تو در باب اقامت ده هر قصه که میتوانی بساز *"

پس او خشنود، راه همدان گرفت و من راه ده، متردد تا در آنجا با چه لباس نمود کنم * راستی است مثل کسی بودم، که از آسمان بزمین افتاده باشد؛ چه آدم معقول، کلاه بوسر، کفش دریا، با قبای بی شال خیلی نا معقول مینمود * بعد از تفکر، قوار بر آن دادم که سوداگر کرد اخت کرده و نا خوش قلم روم، و برای مداومت چند روز در آن ده بمانم *

از یمن طالع خداوند چندان باعل آن ده بلاهت^۳ عطا فرموده بود که هرچه گفتیم قبول شد * چیزیکه رنجه ام میداشت پیره زنی حکیمم واقع شده بود؛ و هر روز نیم من^۴ خاکشی و تاجویزی بقلقم فرو میکرد و نفسم در نمی آمد^۵ *"

1 Note this use of the Perfect for the Future Perfect.

2 *Kilāta* (m.c.) = *pūch*, "useless."

3 *Mukallā*: an Arabicised word from the Persian *kulāh*: *ān shakhk mukallā būd*, *na mu'ammam* (m.c.) "he wore a *kulāh*, not an '*ammāna*."

4 *Kurd-i-ukht-karda* (one compound adjective) "robbed by the Kurds."

5 *Balāhat* "stupidity."

6 The Persian man (Ar. *mann*) varies in every district. The Tabriz man is about 7½ lbs.; the *Hāshimī* man is about 116 lbs. The Indian '*maand*' is about 80 lbs.

7 "I could say nothing."

* گفتار شصت و یکم *

در کشیدن ملا نادان جزای حاجی بابا را *

ده روز تمام که هر روزش سالی بود بگذشت و از نمان خبری نشد * در عالم نادانی همه^۱ را میترسیدم که باز آبی بروی کارش آید و منتهی خانه اش بی من برپا شود * رفت و آمد چنان از ده بشهر کم که کم مانده بود من از بیصبری بهمرم تا عملی از ده کار در شهر پیدا نکرده خشمناک برگشته خبری رافع شک و دافع شبهه آورد *

خبرش اینکه "یک نستقیی آمد و پسر آنها را با اسبش بگرفت و بظهران برد" *

ای خوانندگان و شنوندگان! قیاس حالت من بکنید * معلوم شد که چرا ملا نادان خبری بمن نمیداد * از حالت حال خاطر جمع و از استقبال در تورد * باهل ده بدوود کردم که ناخوشی من تا همین جا بود * برای اطلاع از ده بهمدان رفتم * پدر نادان نه از آنان بود که خانه اش مجهول ماند * اما بدانجا رفتم و برای اطلاع در پیروانوش هم نگشتم که * مصرع * پدر خردم بگوش میگفت * مصرع * با خبر باش که سر میشکند دیوارش * بدان دلاکی رفتم * اولاً برای اصلاح هروریش ثانیاً برای اینکه درانجاها خبر از همه جا بهتر و بیشتر است *

بعض اینک گفت "آست؟ چه هست و چه نیست؟" دو قدم واپس رفتم برویم نگریمت که "از کجا میآئی؟ گویا از کار نادان * سگ و سگ نادان خبر نداری؟ ملعون بقتل ملا باشی اکتفا نکرده رختش را هم پوشیده و اسب نستقیی باشی را سوار شده بود * چه قدر که خورده است" *

1 Hama rā = "all the time."

2 Ustā m.o. for ustād.

3 Nādān-i sang; izafat.

پس نجاهل کنان آنچه دلم میخواست از ندانستها، از او دانستم؛ و جلی
التماس دوباره بوسی نگذاشت * بدین نوع گفت که :-

” ده روز پیش ازین ملا نادان با اسبی لایق سوهنگان، نه شایسته قرآن خوانان،
با لباسی فاخر آمد * عمامه و شالش کشمیری عظیم خانی، بعینه مثل ملا باشی *
ظاهرش موجب حیرت ما شد، چرا که اول خبرهای بد ازو میآمد * با فرور از اسب
فرود آمد و احوال طهران را بسر جواب دهان چنان بخرج داد که آن اسب و براق
برای دلچوئی باو داده شده است *

” ما باور کردیم * او هم در خانه با احترام بنشست * روز دیگر در در خانه
حاضر بیرون آمدن و در شهر خود نمائی کردن بود، که ناگه نسقچی از طهران
در رسید؛ و از در خانه او، گذشته چشمش باسب افتاد * نعره زد که * سبحان الله !
این اسب از کیست ؟ گفتند * از ملا نادان است *

” گفت * ملا نادان سگ کیست ؟ او را چه باین گه خوردنها ؟ این اسب از
نسقچی باشی، لایق صامت * هر که گفته * از من است * دروغ گفته است، میخواهد
نادان باشد میخواهد دانا *

” در این اثنا نادان خود از خانه بیرون آمد : چشمش بنسقچی افتاد : دانست چه
خبر است * از قضا بابایی^۱ نسقچی یکی از خرسوار کنندگان طهران نادان بود *

” نادان را چون عمامه ملا باشی در سر و قدش در بر بود، دانست بچه خطر
افتاده است * خراست طویله^۲ گذارد : نشد * نسقچی داد و بیداد بر آورد که بگیرد ؛
به بندید ؛ خودش است ؛ خوب گیر آمد ؛ ظالمان یار بوده است ؛ قاتل ملا باشی ؛
درن ملا باشی ؛ بخدا، به پندمیر ! همین است *

” از اسب فرود آمد، و با یاران خود، نادان را با لایق^۳ و انابه^۴ و انکار و داد و بیداد
و قسهایش بگرفتند *

^۱ 'Replying with his head to enquiries about the news for Teheran i.e., making light of, etc.'

^۲ = *U chi haqq dārad az in guh-hā bi-khurd.*

^۳ *Bābā 'vide' p. 354, note 7, chap. 57.*

^۴ 'He wished to leave the stable' (like a donkey?).

^۵ *Lābā* "supplication."

خلاصه گفتگویی که در میان نستعلیق و ملا نادان شده بود، دلاک همه را بگفت
و معلوم شد که با همه وساطت پدر و احباب، نادان را دست بسته¹ بظهران برده بودند *
از اینجاکایت دلم چاک و زهره آب شد، بنوعیکه گویا بهیچ کس چنان حالتی
هرگز روی نداده است * در اول دلم بگم کردهای خود سوخت؛ اما در آخر فکر کردم
که قضاغای من بر سر نادان میترکد؛ و چون از سر بریده صدا در نمی آید کار من
در برده میماند و بخود نگران، دیدم که ستاره من همیشه یار، و از آن نادان همیشه
بوال دوچار بوده است؛ اگر چنین نبود رخت خود با من عوض نمیکردی *
سزای مرا او کشید، و دیدم که در ایران، ماندن من کار عقل نیست * باز کما فی
السابق به بیت ترک ایران افتادم * اگرچه اسب و بواق نداشتم اما آن قدر نقد که تا
سرخدم رساند مانده بود * با لفظ مبارک خدا بزرگ است، آسوده، از قضا و بلاهای
دیده و ندیده، خود را بخدا سپردم *

¹ *Dast-basta*; compound adjective and not past participle.

* گفتار شصت و دوم *

در شنیدن حاجی بابا حکایت تربت حمام را ،

و در یافتن تقصیر خود *

از شامت آخونی صانر، لباسش را از بر انداختن و خورد را بصورت سوداگران
آراستن خواستم * قافلۀ کرمانشاهان را سراغ کردم * حاضر بود * استری خالی
و سر نشینی^۱ بی بار با هم آخت افزاد *

روز هفتم بکرمانشاهان رسیدیم * در آنجا از نو بچستجوی قافلۀ بغداد ناچار
شدم * راهها از گردان نا امن بود : تا قافلۀ سنگین^۲ نوبشده نیوفت : بایستی
چند زور توقف کنیم * شنیدم که روز پیش یکدستۀ زوار و نعش - کش رو بکربلا
رفته اند * اگر اندکی زور بیاورم بدیشان خواهم رسید *

چون دقیقه از نرس خالی نبودم ، دقیقه فوت کردن نمیخواستم * پای پیاده
بانگ^۳ بر قدم ، در دستم بجز یک چماق چیزی نه ، ولی در کمرم نود و پنج طلا ،
از کرمانشاه بیرون رفتم *

روزانۀ سیوم ، عصر ننگ ، خسته و کوفته ، از دور دودی دیدم : دانستم که
کاروانست * نزدیک رفتم تا از بار^۴ خانه سراغ جلودار گیرم * چادر سفید کوچکی
بر افراشته ، کجاوه و تخت روانی در پهلوئی وی ، زنی چند در میان ، نشان زوار
متشخص دیدم *

1 *Sar-nishān* is the rider of an unloaded mule; the *ser-nishān* is Haji: perhaps the words *ya'nī man* are understood after *bī-bār*.

2 *Ukht-eftādan* (m.c.) "to fall opportune." *Ān du tā ukht-i ham and* (m.c.) they are a pair (i.e., both bad): *ukht* Ar. "sister."

3 *Sangin* (= *ziyād*) is generally used of a *qāfila*.

4 *Bāng bar qadam zadan* "to walk swiftly."

5 *Bār-khāna* in the dict. is said to be a tent or covering for the protection of baggage.

با 1 جلودار کرایه خاطر را با هم در رفتیم * با آن حال ، شناسائی² بی معنی بود
 اما از افتخار مجبانه نتوانستیم گذشت *

باری چند دراز³ بنام پیچیده دیدم * گفتند که نعش است بکر بلا میبروند * جلودار
 ایشان ، مانند سایر جلوداران ، روده⁴ درازی گرفت که ” گویا غریبی⁵ تا حال نعش
 ندیده⁶ ؟ چیز عزیز را بجای عزیز میبریم : این نعشها بکر بلا نه ، یکسره بهشت⁶
 میبروند “ *

گفتم ” به بخشید و غریب کور میبود * آیا این نعشها از کیست “ ؟

جلودار :— ” نعش ملا باشی است * مگر از مودن غریب او خبر نداری که چه طور
 در حمام مرد⁶ و همزادش بر اسبش سوار شده بحرمش و بر در خانه نسقچی باشی
 و دهش⁷ رفت “ * پس دستي جنبانید که ” او هوا⁸ تا حالا کجا بونی “ ؟

از این سخنان نوسان ، تجاهل تمامی نبودم و جلودار حکایت را بنوعی نقل کرد
 که با اینکه خود موسس و رکن اعظم قضیه بودم باز تعجب و حظ کردم *

گفت ” میدانی که آنچه میگویم راست است بجهت آنکه خود در آنجا بودم *
 گفتند که ملا باشی بعد از نماز عصر ، با نوکوان خود بحمام رفت * بخانه برگشت : در
 خلوت خانه نشست *

” میدانی که در ایران بعضی حمامها صبح زانده ، و بعد از ظهر مردانه میشود *
 زن ملاباشی روز دیگر در اولین صدای⁹ بوق ، با کاذبان ، بحمامی که دوش شوهرش

1 i.e., *Man va jalav-dār. Bā-ham dar raftīm* “we settled together;” *kirāya rā*
 “for the hire.”

2 = *shināsā'i dādan*.

3 i.e., long things.

4 *Rūda-darāzi* (m.o.) “loquacity.”

5 At the time this was written whole corpses enclosed in 'tin,' with an outer covering of scented leather (*bulghār*), used to be conveyed to Kerbela.

The Turkish Government now allows the bones only to be transported, and levies a duty.

6 *Ham-sād* “a twin”; here—“ghostly double.”

7 i.e., to the village of the *nasaqchī bāshī*.

8 *O-ho!* an exclamation of surprise.

9 *Bāq* “bugle, etc.” It is said that in Teheran, usually during the month of Ramazān, a conch is blown at dawn to give notice that the *hamnām* is open.

رفته بود ، رفت * بجهت جاسنگینی¹ او ، حمامرا² قوروغ کرده بودند ؛ و هذوز تاریک بوده است * خواست بغزینه داخل شود ؛ دستش بپارچه³ گوشتی خورد *

” فریاد کنان بیهوش شد * همراهانش بی اختیار و بی سر رشته از کار ، نعره کشیدند * فریاد کردند و داخل حمام نتوانستند شد * ”

” در آخر ، بیوه زنی ، دل بدریا ، داخل خزینة حمام شد * لاشه⁴ در روی آب شناور دید * از فریاد و فغان او ، زن ملا باشی بهوش آمد و می⁵ بیند که نعش ملا باشی است • ”

” باز بیهوش میشود * کنیزان فریاد و فغان کنان ، یکی میگوید ‘ باغای ما می ماند ، اما نمی شون او باشد ، چرا که بچشم خود دیدم از حمام برگشت * رخت خوابش را انداخته بودم ؛ روز خرابید * صدای خور خورش را هم شنیدم * چه طور میشود که یکی هم در رختخواب بخوابد ، هم خور⁶ بکشد ، هم در حمام خفه شود ؟ ’ ”

” ازین دلیل ، حیرت حاضران افزود و معلوم شد که آنکه کنیز دیده ملا باشی نه ، همزادش بوده است * زن ملا باشی باز بهوش آمد و با انگشت خود نشان داد که ‘ شوهرم است ؛ خودش است ؛ از رویش که دیروز خراشیدم معلوم است * ’ کنیزی دیگر گفت که ‘ آری بدین دلیل که یکطرف ریشش هم که کنده معلوم است * ’ ”

نشانها بجا ، گریه و زاری برپا شد * می گویند که اگر دست زنکه را نمی گرفتند خود را می کشت * کنیزی گفت که ‘ آخر چراغ را خود از دست من گرفت و خود در را بست و خود خور⁶ کشید * بروم بع بینم در خانه چه خبر است ؛ خبرش را میآورم * ’ ” یکی گفت که ‘ خوب ، گیرم تو رفتی و دیدی که در خانه است ، پس این کیست ؟ ’ ”

” دیگری گفت که ‘ این همزاد او میشود ، چرا که یک روح در دو بدن نمیشود * بدن که رخت⁶ عوضی نیست که هر ساعت تبدیل کنی * ’ ”

¹ *Jā-sangīnī = buzurg-martabagī.*

² *Qūrūgh k.* (قوروغ) “to forbid” : here it means the exclusive occupancy of the *hammām* while the noble lady is in it. Only very big people can exercise *qurugh* : a special fee is of course paid. To reserve a railway carriage would be *qurugh kardān*.

³ Note change of tense from Preterite to Historical Present.

⁴ The marks were correct.

⁵ ‘A change of clothes.’

” یکی دیگر گفت که این حکایت خیلی قازگی دارد . بعینه مثل همان است که کسی دو خانه داشته باشد ، یکی در بلاق ، یکی در قشلاق ” *

” درین اثنا مشغولان دیگر رسیدند و هر کس چیزی گفت * زن ملا باشی از گویه وزاری دست برنمیداشت تا کنیزک از خانه برگشت و خبر آورد که ملا باشی در رحمت خوابش نیست ، *

” واقعه به بیرون سرایت کرد * زنان بیرون رفقه مردان داخل حمام شدند ؛ گویا در ایوان حمام بازی زنانه به از آن نشده * صدای مرد و زن گوش فلک را کر میکرد * ” در انجام کار ، اقارب و اقوامش نعشش را بردند و بعد از غسل^۱ و حنوط و کفن ، قرار بکریاک - برون دادند *

” زنش هم برخاست که من نیز میروم * استرهای مرا کرایه کردند * آن چادر که می بینی از اوست ؛ و در آن دیگر نعش شوهر او * جمعی کثیر هم که نعش فرستادنی داشتند این فرصت را از دست نداده خواستند که مردگان ایشان با عالمی معشوره شود ” *

از فقره آخرین حکایت جلودار ، چندان نرسیدم که کم مانده بود من نیز از معشورین * با ملا باشی شوم * معلوم شد که از بلایمی که میگریختم با پای خون بمیانش آفاندم^۲ * اگر از خدمتگاران ملا باشی کسی مرا میشناخت کارم تمام بود * روی بجلودار نمودم که ” خوب ! بعد از در آوردن نعش ملا باشی از حمام چها شد ؟ ” تا فقره رختهای خود را که در گوشه حمام انداخته بودم بدانم چه شده *

گفت ” بسر امیر المؤمنین درست در خاطر ندارم * ایذقدر عیدانم که در این باب روایات مختلف بود * یکی میگفت که ملا باشی بعد از خفه شدن در حمام ، در اندرون خود دیده شده است ؛ و دیگری میگفت که فردای آنروز ، از در خانه نستقیجی باشی ، بهترین^۳ اسبش را گرفته و رفته ؛ و به نستقیجی باشی با دست خط خود فتوای

1 *Ḥammām-i sanāna*, an idiom for an uproar.

2 *Ḥanūl* “sweet herbs sprinkled over a corpse.”

3 *Maḥshūr* “raised from the dead.”

4 An *izafat* after *maḥshūrīn*.

5 Confusion of metaphor; should be *āmādam*.

6 *Bih-tarīn asb-ash*; note the superlative qualifying a noun (and preceding it without an *izafat*).

7 “Such a learned man.” *Bā Rasūl maḥshūr shavī* is a blessing, and *bā ‘Umar maḥshūr shavī* is a curse.

شراب خوردن داده * باری این قدر اختلاف بود که چیزی حالیم نشد * غریبتر از همه اینکه بشهادت نوکران ، زنده اش از حمام بیرون آمده است و مرده اش در حمام مانده * اما چیزی دیگر بروز کرد که قدری موجب رفع اشتباه مردم شد * در گوشه حمام پارچه رخت کنه پیدا شد و بعدس دانسته بودند که رخت حاجی بابا نامی آدم ملا نادان مفسد است * ای ! بر پدر هر دو لعنت ! همه کس میگفتند که قاتل حاجی بابا است ، و در بدر ولا^۱ بلا^۲ بی او میگفتند * پارچه هم میگفتند که ملا نادان هم بی مداخله نیست * باری بهر طرف آدم بگیرفتن هر دو فرستادند * کاش یکی از ایشان بدست من^۳ میافتاد ! اینقدر مریدگانی می گرفتیم^۴ که ازین مرده کشتی خلاص میشدم^۵ .” *

ای خواننده کتاب ، من چیزی نمیگویم ؛ تو خود قیاس حالم کن * منکه هرگز مرد روبرو شدن با خطر نبودم و همیشه از خطر روی میگردانیدم ، با پای خود بیایم و جان خود را بعطر اندازم ؟ نه پای واپس رفتن ، نه یارای پایداری ، صیبایمت چه کنم ؟ فکر کردم که ” باز پیش رفتن بهتر است ، بلکه خود را بسرحد^۶ توانم رسانید و از بلا^۷ میتوانم رست * با خود قرار دادم که خود را بعدا پیچیده مانند کسبکه چار سویس را قضا و بلا احاطه کرده بانجام حال خود نگران باز مانم *

1 *Rakht-kuhna* (m.c.); no *isafat*.

2 *Lā bi-lā lib*, "fold to fold." In 'Irāq *lā-yi tust = pūsh-i tust*.

3 Note that the Imperfects here after *kāsh* give a Future sense.

4 Note this change of tense: incorrect but m.c.

* گفتار شصت و سیم *

گفتاری حاجی بابا و خلاصی او *

فردا کاروان براه افناه، تخت روان از پیش، شتران مرده کش در عقب آنان، و قاطران با سر نشینان در عقب همه * من در پهلوئی جلودار پنهان پنهان روان * چون چشمم بآدمی زشت و بد لباس میافتاد که کسی برویش نمینگریست بجالش رشک میبردند و حسرت میخوردند * بیشتر ترسم از اینکه مبادا در میان همراهان زن مالا باشی، کسی مرا بشناسد * چون یکی از ایشان بعقب می نگریست زهوا هم آب میشد و زود سر را بر میگردانیدم *

روز اول بسلامت گذشت : شب، در بارخانه، بروی بارها خوابیدم * روز دیگر هم بد نبود * بنا کردم اندکی آسوده شدن، میل واکردن در گفتگو باین و آن کردم *

اولین آشنایم راهبی ارمنی بود : خواستم بدو بفهمانم که سخت مسعود بوده است که طرفی صحبت مسلمانان واقع شده است : ناگلا یکی از پهلویم گذشت * دیدم آخوندی بود که در خانه ملا نادان میخواست صیغه بمن دهد * جگرم بدهنم آمد * اگر خود روح مالا باشی را میدیدم چندان نمینرسیدم * بزودی سر را برگردانیدم * او هم مرا ندید و بلائی رسیده بخیر گذشت : و بجز ترس چیزی صایه نگذاشتم * * باز خود را پهلوئی جلودار کشیدم و از آشنائی راهب در گذشتم *

روز سیم می بایست از دهنه بگذریم که گردان بسته بودند * هرکس بفکر خود بیش از فکر من بود * اگر از آنجا می گذشتم بسرحد رسیده بودم و در صورت ظهور غائله بترکان آنجا بردن می توانستم *

1 Taraf = muqābil, i.e., yak taraf-i suhbat man, va yak taraf ā.

2 Māya guzāshlan = hāraj kardan.

آنروز کذائی را هرگز فراموش نمیکنم * در آنروز قافله هیأت لشکری داشت *
هرکس از سلاح معنی¹ چیزی داشت بیرون آوردند * روز ایغار توکمانان در سفر با عثمان
آنها بخاطر آمد * دیدم همان نرس در همین جا هم هست * در میان خودمان² باشد
بنده را نیز ضرور دهور چندان ازدها افکن و شیر اوژن نساخته بود *

قافله با نظام تمام در بی هم : چارش و بلدی با وابسنگان صلا باشی چرخه-
چی وار³ در پیش * مرا برای آسودگی بجای یک دلیل دلائل متعدده بود * بجز
درد سر خود درد چیزی نداشتم : و دستگیری بجز تومانهای⁴ در کمر نبود *

قافله ساکت و صامت ، بجز آواز درای⁵ چیزی در میان نه : من در تفکر که تو
تومان را در بغداد بچکار اندازم ، ناگلا بلد با صردی خوش سرو وضع⁶ روی بمن قاخت
و با انگشت بنمود که " همین است " *

خدا میداند که تمام شدم⁷ *

همراه بلد را دیدم که عبدالکریم صد تومانیت * گفتم " ایوای که گرفتار شدم ؟ "
اما بلد روی بمن کرد که " تو از همه عقبتر آمدی : هیچ نشیدی که کلب علی خان
دزد در کدام سمتها بوده است ؟ "

انگلا اندکی دلم بجای آمد و شکسته بسته جوانی دادم ، اما چشم من به
عبدالکریم و چشم او بر من * دلم درهم و برهم شد * از نگلا تند و تیزش تاب از زانو
و رنگ از رویم پرید * او برای تشخیص تمام ، زیر چشمی همی مینگریست و⁸ من
برای کوجه غلطی ،⁹ پهلوهی¹⁰ تپی کردم تا اینکه عاقبت بشناخت و نمره بزد که

1 *Silāh-ma'na* "anything in the nature of a weapon."

2 *i.e.*, 'between you (the reader) and me (the writer).'

3 *Char-kā-shī* T. "shirzisher, scout;" *char-kha* 'a wheeling about, skirmishing.

4 Note the *isafat*. Were it omitted *dast-gir-ī* would naturally refer to *dar kamar*.

5 It is the usual custom to remove the bells when passing near a dangerous spot.

6 'Well turned out as to head dress and apparel.'

7 = *halāk shudam*.

8 Note the double prefix, *i.e.*, the continuative particle and the prefix.

9 *Kūcha-ghalāfi* (m.c.) = *tajāhul*; ('I knowingly went into a wrong street to avoid him).

Compare *Fulān kas khud rā bi-kūcha-yi Hasan chap mi-zanād* (m.c.) 'he is pretending ignorance; saying 'why' and 'where' as though ignorant of the matter'

10 *Pahlū tuhī (tahī) kardan* (m.c.) = *aqab kashidan*. Note position of هوی.

” آری خودش است ! اینکه بریش من خذید و عد تومان را گرفت و جست ، همین است ” *

پس روی به‌مراهان کرد ” که اگر دزد می‌خواهید اینک دزدی که پدر کلبعلیخان است : شمارا به پیغمبر ، باصیرالمومنین این پدر سوخته را بگیرید ” *
 من بانکار و اصرار برخاستم و شاید هم پیش می‌توانستم برو ، اما آخوند معهود ملا نادان ، از جانبی در آمد و مرا با اسم بخواند * رفع همه شبهه و ماجری شد * همه یقین کردند که قاتل ملا باشی و مرتکب آنهمه فسق و فجور من بوده‌ام * همه‌همه و آشوبی در کاروان بخاست و بنقد چند دقیقه حرف کردن از میان رفت * هرکس بمن چشم وخت *

عاقبت بگرفتند و دستم را از قفا بستند و درکار بودن نزد زن ملا باشی بودند که ناگاه ستاره میمون و طالع همایون باز بمددگاری برخاست * از دور نعره بلند شد : جمعی سوار از کوه روی بدره سرازیر شدند * خدا پدر کرد را بیامرزاد ! کردن در رسیدند * کاروانیان از هم پاشیدند * گودست ، گودال تا مقاومت کند ؟ سواران گریختند * قاطر چنان برای خلاصی خود و حیوانانشان بند بارها را بریده بمیان صحرا ریختند * شترانان نعره‌ها را از شتران بدینسوی و آنسوی انداختند * بچشم خویش دیدم که نعره ملا باشی بچوئی بزرگ افتاد ، گویا در خزانه حمام افتادن و خفته شدن کم بوده است * خلاصه ، بگریز بگریز ، همگانی شد .

من بحال خود باز ماندم * بجهت و جهد دست خود را کشودم * چشم کردن همه بر تخت روان بود * بیمن اقبال دیدم کماینکه مرا بدان روز انداختند بروز من آفتادند * همراهان زن خیلی فریاد کردند اما در چنان روز و در چنان جا * مصرع *
 ” آنچه البته بجائی نرسد فریاد است ، ” گره فریاد نمیشود * بهبانه سلامت بها *
 همه را سلامت لخت کردند * تیمناً و تبرکاً زندگی ، لباس ، مرا از برهنه شدن رهاوند ؛
 و من ، بوسیله لباس ، قاطر را رهاندم * نه مرا بچیزی و نه قاطر را پیشیزی شردند *
 مچوره بی اندیشه ، نه در فکر مال برده ، و نه در خیال نعره مرده ، مانند باد آزاد ،
 و مانند هوا بی پروا ، بقاطر مردنگه جلودار سوار ، تنها با زمزمه * * بیت *
 ” باز شد رفع بلا از سر حاجی بابا ، بارک اله ! زهی اختر حاجی بابا ! ”
 روی بولا نهادم *

1 Hamhama “murmuring.”
 2 Salâmat bahâ “fees for safe conduct.”
 3 Tayammun “being fortunate.”
 4 Zhandagi “raggedness.”

* گفتار شصت و چهارم *

در وصال حاجی بابا بغداد و ملاقات وی با خواجه اولین

و سلوک وی بطریق تجارت *

زن و بچه و علام و کنیز ملا باشی بدست کردن، و من بصوب ا مقصود شتابان بولی
نقی و وجود، اظهار حیات بهیچ کس نمیگوردم، و دور از راه راه بیمودم *
گروهی از نواریان بدین سوئی و آنسوئی همی دویدند؛ و چون پیش و کم، هر
یک را دردی از قبیل درد آشفنا یا مال بود، پر دور نرفته با مید چاره برگشتند *
من بی درد، آزاده ترین همه، بعد از طی دو فرسنگ راه، خون را تنها و ورسته
دیدم * چون ماجرایی خود را پیش چشم آوردم، بجز یاری بخت بهیچ حمل
نخوانستم کون *

با خود گفتم که "با این طالع سازگار، وقت آن است که شاه راه حب جاه پیش
گیرم * این همه مصیبت برای حصول سعادت من بود: "إِذَا أَرَادَ اللَّهُ شَيْئًا فَمَا أُسْبَابُهُ" *
با نود و پنجاهتومان درمیان، و با این وسعت راه جهان، چه نمیتوان ؟ نادان را بدم
خمیازه نهادند، بمن چه ؟ زن و بچه ملا باشی بدست کردن افتادند، بمن چه ؟
چرا کلاه خود را کج نگذارم و باد بزیربغل نیندازم ؟ "

خلاصه نالیمن والسعادت والاقبال به بغداد رسیدم؛ و غریب الغریب داخل شهر شدم *
در بغداد کاروانسرا بسیار است، ولی خود را با اختیار قاطر سپردم * بحکم بلدی، زبان
بسته مرا برادر کاروانسرائی بزرگ بود که گویا صعط رحال رجال قافلته ایران^۱ بود *

^۱ Šaub = taraj.

^۲ Nafi-yi wujūd = khud vā nist sākhtan.

^۳ Khum-pāra or qumbāra (قنبار) "a mortar."

^۴ Biḥāl pl. of rahl "baggage for a journey."

^۵ There are many Persians in Baghdad.

^۶ Isafat after vaqt.

در دم در، از فواق یاران و عزیزان بنای عروعر^۱ گذاشت * اگر مینوان خوش بختی
 گفت، خوش بخت شدم که در صحن کاروانسرا مشتی از همشهریان دیدم؛ و گمان
 کردم که مرا نخواهند شناخت، اما چه چاره؟ کار بعکس شد *

بعضی دیدار من منتظران زوار و قافله بر سر من ریختند * من بایجاز^۲ بجواب
 سؤالات ایشان پرداختم * عاقبت قاطر را در همانجا انداختم که «البتة بهما حبش میرسد»^۳
 و خون بجای دیگر شهر رفتم تا دور از شر خفته خواب آشفته نه بینم *

در اولین قدم اجتناب، از روی احتیاط، تغییر سر و وضعی^۴ دادم * توبه^۵ سرخ
 بنام فیس^۶ بر سر، جوالی فرخ بنام قبا در بر، تنگی^۷ دراز بنام شال در کمر، عثمانی
 حساسی شدم * از پا^۸ افزای سرخ هم نتوانستم گذاشت که توکی بی خف^۹ احمر، خریست *
 پس از آن بفکر اهل و عیال عثمان آغا افتادم، تا بواسطه ایشان خون را
 نکاری و دارم *

بطرف راسته بازار پیوست فروشان، که بزنگاه تجارت عثمان بود، رفتم؛ و از
 نشانهایی که در ایام رفاقت، از جا و مکان خود داده بود گمان میکردم که بی سؤال
 هم نتوانستم جست *

خدا راست آورد * بیزحمت، دکان پیوست فروشی بزرگی در راه دیدم * سر بخرو
 بردم که «عثمان آغایی بود، بغدادی؛ پیوست بخارایی خریدن رفته بود؛ چیزی
 ازو ندارید؟» از گنج دکان صدای آشنا بگوشم رسید که «ترا به پیغمبر کیستی؟ بیا
 به بینم؛ عثمان آغا منم» *

با حیرت تمام دیدم که پیره مرد خود آروست * ازین ملاقات تعجبها کردیم * من
 از حالت خود آنچه گفتنی بود گفتم؛ و او نیز حکایت خود را بدین نوع بیان کرد:—

«از طهران بقصد استانبول بیرون آمدم * راه میان ارض روم^{۱۰} و ایروان^{۱۱} بسته بود؛

1 Or 'arr 'arr "braying."

2 i.e. with short answers.

3 Yā of unity.

4 Fīs (for T. فیس fīss) "a fez."

5 Tang "a girth for a horse or mule."

6 Pā-afrās "slippers."

7 Khuff Ar. "boot."

8 Arz Rūm.

9 Erivan.

بهر آن دیدم که به بغداد بگذرم و بعد از غیبت^۱ دراز بمسقط الرأس خود باز گشتم *
پسرم بزرگ شده بود و بنا بخبر مرگم تعزیه ام گرفته * میراثم را قسمت کرده حق مادر
و خواهرها داده بود * اما بحکم مسلمانان پاک ، از دیدارم هراسان نشد و حق پدری
و پسری فراموش نکرد * زلم زنده است و دخترم پا بر بخت^۲ و من بهروز^۳ *^۴

پس نگاهی غریب بمن کرد که ” خوب حاجی ! آن متعنه طهرانی که بود ،
و بچه خیال بگردن منش بستنی ؟ بدان و نمکی که باهم خورده ایم آن پنجهروز^۴ با آن
زن بودن بد قر از چند سال با توکمانان در اسارت بودن گذشت * کسی با دوست دیوانه
اینکار را میکند ؟ “

قسم خوردم که ” غرضم از آن ، تمنع تو و خوشگذرانیت بود * آن ملعونه را
همخواه^۵ خاص شاه گفته بودند * با این خیال هر قدر اساسش کهنه باشد باز از آثار
صنادید^۶ عجم است ؛ و در نظر کسیکه سالها با شتر سر درده باشد جاوه تواند کرد “ *^۷

عثمان گفت ” چه شتران ! بحق خدا که شتران با آن لب و لایح^۸ در نزد
او فرشته و از مشک و عنبر مرده اند * کاشکی شتری بتمتع گرفته^۹ بودم ! اقل^{۱۰} راحتم
میگذاشت ؛ آن اژدهای مردم اوبار^{۱۱} ، آن افعی^{۱۲} هزده نشان ،^{۱۳} هردم مدت میگذاشت
که ” بخت بختیاری که مرا در کنار گرفتی ؛ من همانم که ریش شاله را می کندم ، *
علاوه بر این هر ساعت سیلی بصورتم میزد و مشتکی از ریشم می کند “ * پس رخساره
مالیدن گرفت که ” اکنون نیز صدای سیلی بگوשמ میاید “ *^{۱۴}

در آخر با قسم و آیه^{۱۵} خاطر نشانش نمودم که ” غرضم خوشبختی تو بود “ *
پس با کمال سردانگی گفت ” تا در بغدادی مهمان منی ؛ بیا و در خانگ^{۱۶} من منزل
کن “ * منم معلوم است از خدا صیغخواستم *^{۱۷}

1 *Ghāibūbat* "absence."

2 *Pā bar bahūt* "of a marriageable age."

3 *Bāhrūs* = *khush-bahūt*.

4 *Panj rūz* is an idiom for "a few days," and often "the span of a human life."

5 "Chiefs; kings"; pl. of *šindūd*.

6 *Lunj* "cheek; lip."

7 Note Pluperfect after *kāshki*.

8 *Aubāridān* (rare) "to swallow, engulf."

9 *Hizdah nishān* is a common and vague term of abuse for women: one *nishān* is said to be its horns, a second its wings, and a third fire instead of breath.

10 A common m.c. expression.

این صحبتها در میان دکان بود و هنوز بجز دو قاز 1 قهوه صرف نشده * پس از آن بدکان پسرش زنفیم * دکان او نیز در آن نزدیکی بود * اسمش سلیمان ، کوتاه قد ، قریه اندام ، کوثر پشت ، شکم گنده ، تغم پدرش * بمحض معرفتی پدر که " این حاجی بابا ست " مرحباً 2 گفته قلیان را از دهان خود باز گرفت و بدهان من داد *

پس ازین حالات ، خیال کردم که با آن مردمان خوب ساده در بغداد با راحت و استراحت توانم زیست ؛ اما برای خود نمائی که یار شاطوم نه بار خاطر گفتم " مرآ صد تومان نقد است ؛ با آن چه میتوانم کرد ؟ از دله زندگی 3 و آوارگی بستوه آمدن * غرضم اینکه بعد ازین ، آدم وار لقمه نانی بکف آرم و براجت عمر گذارم * بسا که با مایه کمتر از آن من بمال و دوام رسیده اند " * هر دو تصدیق نمودند و عثمان آغا که بپرکت سفر بایران و مباشرت بایرانیان تک و توک 4 نظمی هم داخل نثر میکرد گفت " بلی * مصرع 5 قطره قطره جمع گردد و آنکهی دریا شود " 6 *

پس با عثمان آغا روی بخانه او رفتیم *

1 Du qāz qahva "two ghāz worth of coffee": ten dinār equal one ghāz (nominal money).

2 Marhabā, (مرحباً) "welcome! also bravo!"

3 Dila-zindagi = harsagi or lūfi-garī : an shakhs dūla est (m.o.) "that man is a bad lot and keeps low company." Dala is "a marten; a coarse habit of a dervish; a deceitful woman" and dalla "a marten; fraud; false; a whirlwind."

4 Tak u tuk (m.o.) "one or two."

5 A misquotation from Sa'di.

* گفتار شصت و پنجم *

در چپوق خریدن و مهر بی ثمر بدل دختر خواجه خود افگندن *

خانه عثمان آغا در کوچۀ تنگ رو بجاده بزرگ بود * در در خانه اش نلی از خاکروب : بر روی تل ، یکسو چند بچه گربه ¹ در ماواو ² و از یکسو چند توله سگ ³ در حاواو : * در خانه درمیان ایندو دسته سازنده * صحن خانه کوچک ، و اطاقها از پاکی و پدرباره خالی ⁴ * چون برگ و ساز من منحصر باحرامی ⁵ بود و بس ، کوچ نمودن از کاروان سرا بخانه چندان دشوار نمود * احرامم را در گوشۀ اطاق بزرگ انداختم که رخت خواب عثمان آغا هم در گوشۀ دیگرش بود *

بمدارک باد قدمم شیلانی کشید * بیره بریان با پلاو فراوان و خرما و پداز از حرمسرا بر آمد ، دست بخت زن و دختر ، و یک تن کدیز منحصر بشر ⁶ که هنوز بجهت دیررسی ، رویشان ندیده بودم و برای حرمت و ادب ، احوالشان پرسیدم *

یکی از رفقای راه بخارایش نیز موعود بود * تا نصف شب سخن از تجارت رفت * من از بی سرشتگی دهان نکشودم ولی چون نیت تجارت داشتم بگفتگو ⁷ شان نیک دقت میانومد *

1 *Bachcha-gurba* (m.c.) ; no *izāfat*.

2 *Māū māū* "mewing."

3 *Tūla-say* (prop. *tūla*) "pup;" *tūla* is also a term applied to sporting dogs other than greyhounds (*tūzi*).

4 *Hāū hāū*.

5 The Persians keep their houses neat and tidy.

6 "Blanket."

7 "Limited to one;" *aulād-ash munḥasir bi-farā ast* (m.c.) "he has only one child."

8 *Guft-u-gū-shān* or *guft u gū-yi-shān*.

از نکات و دقائق موضوع ۱ چیزی فروگذار نکردم * هر کس گفتگوی ایشان می شنید گمان بر خاستن قیامت می نمود چه از استانبول خبر کساد در پوست بخاری بایشان رسیده بود * پس مصلحت چنان دیدند که من سرمایه خود را بتجارت پوست نگذارم بلکه چپوق بخرم که هرگز قیمت او را تنزلی نیست و عادت چپوق کشی را تبدلی نه *

بعد ازین قیل و قالها و رفتن مهمان ، با اندیشه شنیدمها ، همه زهنم بچپوق رفت * شب ، همه شب ، در این فکر که چند چپوق بیک تومان توان خرید و از هر چپوقی چند تومان اندوخت * از نشاء شراب این خیالات مست ، باندیشه های باطل افکادم * حکایت سعدی با تاجر جزیره کیش در پیش حکایت من افسانه بود * در سوآن بودم که " انجیر از میری بفرنگستان برم و فیس فرنگی بمصر آورم * از مصر پول بافریقا برم : و از آنجا اسیر بیمن آرم : بیهای گران بفروشم * از بیمن بکله روم : از مکه بیمن برگردم * قهوه یعنی بایران برم * در ایران بسوداگری پردازم : از سود سوداگری رفته و منصب بگیرم : از پای نه نشینم تا صدر اعظم و شخص اول ایران شوم " *

با تقریر و استناری اینخیالات ، بخردن متاع پرداختم با کسیکه بکوهستان بختباری و لرستان میرفت ، تا چوب مهلب آرد * قرار دادیم که قلانقدر چوب چپوق در بغداد تسلیم من کند و من آنها را سوزان نموده بار استانبول بیدم *

بعد ازین مقدمات ، در ایام انتظار چوب چپوق ، ببلای زخم خرما یا دمل بغدادی که در آنجا عام البلوی است دوچار شدم * از قضا این زخم از میان رخسارم برآمد بنوعیکه یک گوشه ریش مبارک را نیز خرابگاری کرد *

شب و روز بی شکیب و نالان و با بخت ستیزه کنان که " ای زخم بی پیر مگر جای دیگر فقط " بود که باید از رخسار من در آئی و مرا روی دیدن این و آن نگذاری ؟ " پس آهی از جگر برکشیدم که " چه باید کرد ؟ حکماء راست گفته اند " اگر آنچه میخواستی میشدی همه سنگها الهام میشدی ، * هم چنین اگر هر کس دمل را از جای دلخواه خود در میآوردی در بغداد صورت زشت پیدا نمیشدی " *

1 " Placed before, brought forward, i.e., *mazhār* : ' the subject of discourse. '

2 " From pondering on the things I had heard. "

3 " Prisoners (i.e. slaves). "

4 *Taqarrur* " being settled. "

5 *Mihlab* is said to be another name for the *lablaba*. Can the latter be the ivy ?

6 *Magar jā-yi digar qāht būd ?* (m.o.) " was there a dearth of other places ? "

با اینحال باز جای شکرش خالی بود. چه عثمان آغا با اینکه آندمئل را از طرف دیگر در آورده بود باز صورتش آئینه زشتی درست مینمود : و او بجای دلموزی بر من ریشخند مینمود که "با آن بلاها که بر سر تو آمده است، زخم بغدادی دارو و مرهم است * اگر یکطرف صورتت نا درست میشود، طرف دیگرش درست است * نمی بینی که فیروزه با آن گرانبهائی، یک طرفش احسن الوان و طرف دیگرش با خرشوره * یکسان است، و باز گواهیها است ؟ تو در میان مردم همیشه طرف درست را بنما و از نادروستی بپرهیز *"

دیدم که با آن کذات بشو^۱ خود خوشروئی کسی را نمیتواند، مانند نا پرهیزگران که روی پرهیزگران نمیتواند دید : و مانند سگان بازاری که چون صگ شکاری بینند فریاد و مشغله بر آرند *"

با همان صورت دلکش، مطبوع طبع دلارام، دختر عثمان آغا، شدم * دلارام یا غمزه و کوشمه اظهار عشقبازی نمود و با مادر که در معالجه^۲ این زخم یکتا بود، بدو اتم پرداخت * جای تعجب اینکه تاریخ سر زدن این ریش با تاریخ گل کردن عشق دلارام مطابق افتاد یعنی در یکروز واقع شد * شش ماه روزگار^۳ سرد و روز - افزون : هرچه زخم بزرگتر میشد عشق قلند * تر میگردد * راستی را این علت ساریه^۴ عشق، از جانب من سر نون چرا که دختر آغا با پدرش سیدی بود، بدو نیم شده * صجبتو اینکه در همان نظر اول، این دختر بصورت شتر پیری^۵ بمن جلوه نمود : و هر وقت او را میدیدم شکل شتر بنظرم میآمد و این اشعار فوق الدین بزیدی بخاطرم میآورد * قطع * ای عزیزان زلب و لثج شتر فیض برید، * خاصه وقتی که بود مست اداها اشتر گرزند فیل به پهنای شکم طعمه بغرس، * میکند ناز بخور از قد و بالا اشتر بودیش جای ز منزلکه خور بالا تر، * جای خور داشتی از حضرت عیسی اشتر ایبخوش آندم که شوم مست نواخوانی و من، * گویم از ذوق که جان وقف لبث یا اشتر * چون ورم روش بسرحد کمال انجامید عشق دلارام هم کمال یافت یعنی

1 *Jā-yi shukr-i dumḥāl khālī būd = bāyist shukr bi-kunam. Jā-yi-shumā khālī būd* (m.c.) "your place was empty" = "you were missed; also you should have been here."

2 *Khar-muhra* "a (valuclose) head."

3 *Sash mäh rūzgār* (m.c.); a saying.

4 *Qulumba* (m.c.) "coarse (of texture or of speech)."

بهرزگی ۱ منجر شد * از این روی چون وقت سفر نزدیک شد ، بحکم آنکه ' و العشق دآء
و دواؤة السفر ، خوشوقت شدم * بارهای چپوق را بستم و تدارک راه را تمام دیده در
ساعتی که سکز یلدوز در عقب و رجال الغیب در پیش رو بود و برآ نهادیم * بیدوا دلارام
از فراق من بی آرام ماند ؛ و چون فروکشی باد ریش مرا میدید آه سرود میکشید ؛
گویا آن زخم بنظر او سر رشته تنهایی بود که با من وصله وصل او می توانست بشود *
* مصرع * آنسوی که آن رشته بزودی بگسست *
* بیت *
نه زخم من نیک - فرجام ماند . نه عشق دلارام نا کام ماند *

1 *Havzagi* "indecentcy."

* گفتار شصت و ششم *

* بسوداگری رفتن و بی باستانبول *

در روزی از روزهای خوش توهار، از دروازه استانبول بغداد، بیرون رفتیم *
 لحافم را بر روی بار قاطر گسترده و با کمال وقار چار زانو بر روی آن نشستیم
 با سازهاری کاروان، خود را سوداگری معتبر میسرمد *

همراهانم، بجز عثمان آغا، چند تن پوست فروش، و یارای ایرانی * حکایت ملام باشی
 طهران اندکی کهنه شده؛ سر و وضع بغدادی، چنانچه ببغدادی قلم می رفتیم و از
 ایرانی گری چندان علامتی نداشتیم *

اگر بخواهم تفصیل راه را چنانچه معلوم است، از قبیل قوس دزدان و نزاع
 کاروانیان و هاپهوی مسافران بتفصیل بیان کنم درد سر آورد؛ لهذا بتفصیل تأثیر
 اولین استانبول بر خرد اکتفا می کنم *

من ایرانی و اصفهانی و باین اعتقاد که

جهان را اگر اصفهانی نبود، جهان آفرین را جهانی نبود *¹
 اگر کسی میگفت پای تخت روم از پای تخت ایران بهتر است، دندانش را
 می شکستم * همینکه سواد اعظم و بلد معظم استانبول را دیدم نه تنها متعجب بلکه

دلگیر و متأثر گردیدم چه دیدم

سواد او بمثل چون پرنده میبارنگ، هوای او بصفت چون نسیم جان پرور
 بصفت همه سانس عقیق و ولولو خیز، بمناقب همه خاکش عبیر² عالیله بر³

¹ A common saying about Isfahan.

² Manqabat "praise."

³ 'Abir "ambergris."

⁴ Ghaliya is a perfumed powder.

صبا و سرشته بخاکش طراوت طوبی .: هوا نهفته در آبش حلاوت کوثر *
مسجد شاه اصفهان را بهترین مساجد دنیا میدانستیم : صد مسجد شاه دیدم ،
همه از یکدیگر بهتر و اولی تر * در اصفهان یک آئینه خانه ^۱ است ، و استانبول
با آن دریا همه آئینه خانه * اگر اصفهان را یک هشت بهشت ^۲ است ، استانبول
همه جا بهشت است * اصفهان را بزرگترین شهرها میدانستیم : دیدم هر صحنه
استانبول اصفهانی ، و در هر اصفهانی کوفی ، و در هر کوفی بناهایی که چشم را خیره
می ساخت —

* مثنوی *

عمارت هاش هر یک دلربائی .: خراج کشور و خراج سوائی
گرفته جای در آغوش کهسار .: عمارتش همه همسروش کهسار
بدریا روی دارد پشت بر کوه .: ز هر کوهش ویران کوه اندوه
گل اندامی چنین نبود بعالم .: که باشد پشت و رویش بهتر از هم
بناهایی که باشد رو بدریا .: قوی گردیده ز آنها پشت دنیا *

با خود گفتم که " اگر اصفهان نصف جهان است ، پس اینجا همه جهان است :
وانگهی بجای اینکه مثل اصفهان از کوههای خشک و خالی و کثیف و پُرسن ^۳ محیط
باشد ، بر لب چندین دریا واقع است * هر دریائی او را بمذابغه خیابانی با عکس آنهمه
زیبائی و جمال ، و وقتی که در آب دریا دیده میشود ، دو چندان می نماید * خود بالطبع
دلریا است ، نالی ^۴ مخصوص که پیرویه هم بر او بستند * کشتیها از هر نوع و با هر اندازه
از بالا بیائین ، از پائین بالا ، از راست بچپ ، از چپ بر راست ، پیوان و شناکان ،
و در لنگر اندازش بیشتر از درختان جنگل مازندران دگلهای ^۵ کشتیهای بزرگ ، همه
سربا ^۶ همان " *

* نظم *

ز زورقها که هر جانب روانه است .: بدریا بیشتر از شهر خانه است
درین اندیشه حیوانست دراک .: بنابر آب و سر رفته بافلاک *
گفتم " پروردگارا ! بهشت موعود تو البته همین جا است * اگر حضرت آدم درین
بهشت می بود شوگر بیرون نمیرفت " * اما همیشه بخاطرم آمد که مملکت بدین

¹ Saba — an morning breeze : "sirishi" "mixed."

² A building of the Saffaviyan kings.

³ Hasht-bihisht is the name of an old building surrounded by a garden, in
Istahan.

⁴ Sina "a blight (on crops)."

⁵ Dakal "mast."

زبدائی در دست کسانی است که ریششان چاروب مزلبهای چندن شهر را نشاید 1
 گفتیم " زهی افتخار این قوم که باز مانند منی در میان خود خواهند داشت ؛
 من نسبت باینان مردی 2 ، و ما ایرانیان در پهلوی اینان مردمیم * بوی پیاز در نزد
 بوی سیبوی منبر و عبیر است * نِعَمُ الْمَسْكِينِ وَبَيْسُ السَّكِينِ " * عاقبت تسلیت
 خود را بدین دادم که " اینقوم با این دنیا در آندینا چگونه معشور خواهند شد و با
 این ملک در حضور پادشاه لَمَنْ الْمَلِكُ ؟ چه جواب خواهند داد ؟ " خلاصه اگر بخوایم
 تفصیل آنچه بنظر و بعقل آمد بگویم ، و بشرح آنچه در اطراف و حوالی خود دیدم
 بدهم ، خدا میداند * * مصراع * * بکجا میبود این اشتر بگسسته مهار ؟

بعد از گذراندن بزرگ گمرک ، از اسکدار 4 با زورقی باستانبول گذشتیم و در کاروانسرای
 والده که گویا مال پدر ایرانیان است منزل کردیم * چون استعه و اقمشه دکانها
 و مغازهها 5 و دبدبه و طنطنه پاشایان و آفندیان اسفانبول را ، با آن خدم و حشم و اسب
 و سرابه و زینت دیدم ، باد غرور ایرانیم فووکش کرده آهسته با خود گفتیم " ما
 کجا و اینان کجا ؟ اگر اینجا جاست ، پس ایران کجا است ؟ اینجا دارالنعیم است ،
 اینجا دارالجبیم ؛ اینجا دارالصفاء ؛ اینجا دارالاعزاز ؛ اینجا عزت است و گنج ، اینجا
 دلت ورنج ؛ اینجا سلطنت است و نظافت ، اینجا درویشی و کفالت ؛ اینجا تماشا
 خانه ، اینجا تکیه خانه ؛ اینجا بازی ، اینجا شبیه ؛ 6 اینجا پیش ، اینجا تعزیه ؛
 اینجا آواز ؛ اینجا روضه * خوش گذرانی و هیش و نوش ترکان با آن عزاداری شبانه
 روز ایرانیان را بخاطر آورده بر بخت بد گویستم *

باری با عثمان آغا در کاروانسرا اطاقی گرفتیم و مال التجاره 7 خود بدانجا
 نهادیم * من در روز ، چپوچههارا بر روی نخفته چیده ، بجهته گونه گونه و خوش نمونه بودنش ،

1 Haji Baba (like his Persian Translator) was a Shiah. The Turks are Sunnis.
 2 " Am a man."
 3 پادشاه لَمَنْ الْمَلِكُ = God. At the Resurrection God will ask " To whom does
 the kingdom belong to-day ? (li-man al-mulk" 'l-yaum?)." ^۲
 4 Scutari.
 5 The French word *magazin*.
 6 *Shabih* = *ta'ziya*.
 7 Note this 7 after an Arabic compound: the final 7 is treated not as ت but
 as a silent ه.

هم فروش بسیار میکردم و هم سود بسیار * هر چند اندوخته بیشتر میشد سر نشخص
 بیشتر دره میکرد * جلدندی¹ را عوض کردم : دستمالی بچیب نهادم : جورابی² بپا کردم :
 حمام پاکی³ رفتم * چپوق را دهنه کهریا نهادم : کیسه تنباکو را از شال کشمیری
 دوزاندم : از سوز⁴ * رزد هم نگذشتم * هر چه را میدیدم دلم خریدن میخواست : لذت
 خرید و فروش را در میانم و فکر میکردم که راستی در عالم زندگانی که بکار بخورد هم
 است * تماشا گاه و محل سیر بیعد و حساب بود ، اما من برای خود نمایی
 مصطبه قهوه خانه را گزیدم * چپوق در دهان ، فنجان قهوه در دست ، با تصویر و نقیره
 چپوق میکشیدم و قهوه میخوردم و آینده و رونده را تماشا میکردم *

بعکم آنکه * مصرع * ز ریمان متنفر بود گزیده مار ، بقدر امکان از ایرانیان
 گزاره جوی و با ترکان آمیزش مینمودم * اما بمقتضای فطرت و جبلت خود ایرانیان
 پژوهشکار و کنج کاو ، که بودند و چه بودندم را بزودی فهمیدند * بذرا این با ایشان مدارا
 نمیکردم ولی نه مرا با ایشان کاری بود و نه ایشان را با من * در باره جابها بیوکت صر
 و صورت ظاهری ، خود را سوداگری بغدادی معتبر خرچ داده بودم ، و برای قریب
 ترکان بهتر از صورت ظاهری چیزی نیست * تقلید کم گوئی و سنگینی و آهستگی قدم
 ترکان نموده بآسانی و بزودی در اندک زمان ترکی قبح⁵ شدم * سلام را به " صباحلر
 و اخشاملر و وقت شریف لر خیر اولسون ، " ⁶ و بسم الله را به " بیورک ، " ⁷ و سرخوردن
 آوردن و کرنش را بقعظیم ⁸ دستي ، سر تراشیدن را بریش نقراشیدن و ریش نقراشیدن
 بسر تراشیدن بدل کردم ⁹ * و صور را بنا کردم باورونه گرفتن : نماز را با بی طهارت
 و دست بسته نمودن مبدل کردم *

1 " Old clothes (lit. rags tied on)."

2 " Stockings."

3 " I took a good bath."

4 " Shoes."

5 *Tahrir* = *garānāidan-i šaut dar awās*.

Nafir is a blast on a *karnē*.

6 " Civility."

7 *Qubh* " real, genuine."

8 *Şabah-lar kâir olsun* T. = "good morning" (lar pl. termin.); *akshām* T. "evening."

9 Pron. *buyūrin* = *bi-farmā'yid*. The Persian Turks say *buyūr*.

10 i.e., raising the hand to the head in a salam (and not, as in Persia, bowing and placing the right hand on the left breast). Strict Muslims, and Sunnis generally consider that the body should not be bent except to the Deity.

11 In Persia Haji kept his locks long and shaved his chin but in Turkey he shaved his head and didn't shave his chin.

خلاصه حرکات و سکنات ترکان را خوب تقلیدی نمودم و گاه گاه لفظ " ماشاءالله
و انشاءالله واللہ اللہ " نیز با مخرج، در کلام خود داخل مینمودم * تسبیح از دستم
نمی افتاد * این بود که در اندک مدتی در قهوه خانه قبول عامه را پیدا کردم * قهوه چپ
قهوه ام را بدست خون می پخت و با لفظ " سلطانم و افندم " بقد هم میریخت *
هم چنین در سایه صورت ظاهر، آدمی شده بودم که هرگاه در قهوه خانه سخن از
اسب و سلاح و سگ و تپاکو میکشون (و اکثر هم جز این نبود) مرا حکم اقرار میدادند
و من با یک لفظ " بلی " یا " خیر " قطع و فصل دعوا می نمودم *

1 " Umpire."

* گفتار شصت و هفتم *

در گرفتن او زن شیخی را، و ترسیدن او در اول و آرام شدنش در آخر *

معنی بدینمذوال گذراندم تا اینکه سه شب بی در پی در وقت بیرون آمدن از قهوه خانه در سر راه خود پدوه زنی دیدم بر من نگران و آشنای خواهان ، و پندجو که در زبورش ایستاده بود اشارت کنان *
شب اول به بی اعتنائی ، و شب دوم بمعجب و حیرت ، و شب سوم بتحقیق و تدقیق گذشت * شب چهارم بر خود مصمم کردم که " اگر به بینم ، " سبب سر راه گرفتارش پیرسم *

بخیال اینکه فواخی در کارم پیدا خواهد شد و طالعم در سازگاری است ، با سر و وضعی از سایر اوقات پاکیزه تر ، همینکه از قهوه خانه بیرون آمدم ، آهسته آهسته روی به پدوه زنک رفتم * در خم گردش کوچه ، همینکه از نظر قهوه گیان پنهان شدم ، ففسه بالا رفت * زنی زیبا ، کشاده روی ، گلی در دست ، بر دل چسپانید و بوسید و بمن انداخت ؛ و با شتاب تمام ففسه را فرود آورد * دهنم باز ، چشمانم بقفسه دوخته ، متحیر تا اینکه پدوه زن از آستینم کشیده گل را برداشت و بدستم داد *

1 " If I see her."

2 In m.c. *kham-gard* "angle."

3 *Qafasa* (uncommon) "a lattice" (*qafas* "a cage").

گفتم "نرا بغداد این چیست ؟ این کوچه کوچک بیوان و سرزمین جَدیان است ؟ کجا است ؟ آن گلو که بود ، و این گل خود چیست ؟"

پیرزن — "نواحمقی ؟ سفیدی ؟ چه چیزی ؟ با این ریش و پشم بآدم جهان دیده میمانی ؛ اما گویا از کار جهان همین سر و وضع را میداری و بس * مگر نمیدانی که اگر زنی بمردی گل بآدم اندازد یعنی چه ؟"

من — "میدانم میخواهد بگویم که * بسان مغز بادامی که از نرآم ^۱ جدا کردن در آشوش نمایان است خالی بودن جای ، * اما در سایه ریش و پشم ، این را هم دانسته ام که این اشارات و رموز ، گاهی خیلی گلو سوز میافند ، چنانچه مغز بادام خورده میشود پوستش هم کنده میشود *"

پیرزن — "مقرس عزیزم ، مقرس * ما نه گلو سوزیم ، نه پوست کن * اگر دست رد بسیند ما گذاری یا به بخت خود زد؟ * خردیستی که از سایه برمی ، و حال آنکه ترس تو سایه است و بس *"

من — "خوب ، حالا که چنین است ، آنزن که دیدم کیست ، و تکلیفم چیست ؟"

پیرزن — "پُرکتاب مدار * حالا درش را بگذار که نه وقت مقتضی است ، و نه چا مناسب * فردا ظهر ، در قبرستان ایوب ، در پهلوئی اولین سنگ قبر سرسبز ، مرا با شال سرخ در گردن بجوی * بالفعل خود نگهدار *"

این گفت و برفت و من بحجر خود در آمدم و باندیشته عریض و عمیق این کار افتادم * میدانستم که در فتوحی بر رویم کشوده است ؛ اما میفرسیدم که آن گشایش نتیجه مسعت گیری و رشک شوهر او باشد * خطرهای زینب و قصه مویم و یوسف و عشق دلآرام و ریش ^۲ صورت من بخاطر آمد * نخست آتش عشقم فرو نشست ، اما تاب گرمی خون و غرور جوانی روز افزون نیاورده هرچه بادا گویان قصد آن که مصراع - "دل بدریا زخم و رخت بصعرا فکنم" ، روز دیگر بحسب وعده بیمهاده معبود رفتم ، و پیر معلومه را با شال سرخ در پهلوئی سنگ قبر سرسبز دیدم * دور از راه ، در زیر درختان سرو ، در منظره خوش استقبول ، مقد انجمن عشق بریا و آغاز مذاکره صبر و وفا شد *

1 *Kujā ast* "what place is it (this street)?"

2 *Tau'am* "a twin; here two kernels in one shell." Each kernel is a *tau'am* ; when separated from each other there is a conspicuous soar.

3 *Rūsh* = *zakhm*.

بیمه زن اول استقامت و صدق و عد مرا بستود، و پس از آن نه بیترسی و امید
 واهی که در پیش است سوگندها یاد نمود * بعد از آن، باقصدای پیری، چانه گفتگورا
 کشوده داد زنج زنی از دره و نیه ا بداد که " غرض خدمت بقوست * ترا از پسر خود
 عزیز تر میدارم " * دیدم که در آنهم بجز تخلیه کبسه و نقصان سرمایه و سوزش
 چپوتهای من چیزی نیست * گفتم " بسیار خوب بیائیم بر سر مسئله : دو کلمه ام
 از خانم بگو " *

تفصیل و تکرار عبارات و بیچ و ناب تعبیرات را که * طی بکنی خلاصه کلام اینکه :—
 " خانمی که دیدی (و من گیس سفید آنم) دختر تاجری دولتمند حلبی است *
 این تاجر دولتمند حلبی، غیر ازین دختر، دو پسر هم دارد * خود درین اوقات، یعنی
 دوماه ماه کم یا بیش ازین، وفات کرد * هرچه خاک اوست عمرشما باد * ! ورنه
 او یعنی باز ماندگانش که پسرانش باشند بجای او بنشینند، و درین شهر تاجر بزرگند *
 بانوی مرا که اسمش شکرلب است، در جوانی، سن شانزده هفده سالگی، به شیخی
 پیر متمول دادند * این شیخ پیر متمول، عادتش این بود که بیش از یک زن نمیگرفت،
 و میدانست که دوزن در یک خانه باعث خرابی خانه و اوقات تلخی صاحب خانه
 است * از آشوب و غوغا محبتب، و راحت و آسودگی را طالب بود * این بود که زن
 جوان گرفت تا درخور خود، در زود دست خود، به ترتیب خود، بار آور * حقیقه خلی
 خوشوقت و خوش بخت بود که با بانوی من همسری کرد، برای آنکه همسر او، بازوی
 من، نازک طبع، خنده رو، پاکیزه خوست : زنی بنازکی طبع و خنده روئی و پاکیزه
 خوئی او در دنیا پیدا نمیشود * وی در یک چیز سقاره زن و مرد باهم اخت * نیتقاد،
 و مرافقتشان سازگار نشد، و سبب مرگ شیخ آنشد * شکرلب بورک را با شیر
 میخواست و شیخ با پنیر * پنجسال تمام در هر وقت غذا، در هر سفره، این دعوا
 بود، تا اینکه شش ماه پیش ازین یکروز شیخ بمرض * شکرلب، از بس بورک پنبیری
 بخورد، بمرد * خدا رحمت کند * چهار یک مال وصال شیخ یعنی آنخانه که دیدی
 با کنیزان و اناث البیت و سایر لوازمات خانه بخانم، یعنی خلاصه آنچه شرعاً بشکر

1 *As darra u tappa* (m. c.) i.e., she rambled, talked of anything but of the matter in hand.
 2 *Ki* "if or when."
 3 A common saying—"As long as his grave lasts may your life also last!"
 4 "Did not suit each other, fell opportune."
 5 *Birak* is the name of some dish, not generally known in Persia.
 6 "Opposition."

لب بایستی برسد ، بشکر لب رسید * حالا یا جوانی و جمال و با توانگری و مال میدانی که البته بی خواستار نمی ماند ، * اما چون خانم نسبت بس و سال خود از همه زنان عاقلتر و هوشیار تر است ، در باب انتخاب شوهر نوسمکل پسندی می نمود ، و میخواست که شوهر گردش معضی از برای جلب منافع و تحصیل افتخار نباشد * پس همیشه در جستجوی شوهری درست برد *

چون خانم ما ز بروی بهترین قهوه خانهای این شهر است ، بنا کردیم آینده و روندگان آنجا را از نظر گذراندن * بی همه چیز ، و بی رشخند و تملق ، در میان ایشان ، از تو براننده و منصفتر ندیدیم * برادر من صاحب آتقوه خانه است * میانگ او با ما خوبست * در سر تو بعضی سؤال و جواب کردیم : جوابهایش را خانم را خوش آمد : به پیوند تو میل کردیم * اینک مختصر قضیه * حالا تو خود ببین و بسنج خدمتی خوب کرده ام یا نه ، *

از برداشت پیروز زن هیچ گمان نمیکردم که حکایت بچنین جایی منجر شود * بقدر کسیکه از پای دار خلاص شود خرسند شدم * دیدم که بی راز داری و نهفته کاری و بی تبدیل اساس و تغییر لباس ، بجای مشغله ، کوی و بوزن و خزیش سوراخ و روزن ، بیخوردن زخم و کشیدن قمه ، خلاصه بی همه * بجز مال و منال و آسودگی حال ، چیزی در میان نیست * بطالع خود آفرین گویمان دانستم که نام در روغن افتاد * مصراع * دولت توین من شد و اقبال رهبرم * از شادی ، هزار حرف بی معنی به پیروز زن گفتم ، و عهد کردم که با بانو ، تا لب گور ، همزانو باشم و به پیروز زن احسانی خوبی کنم *

پیروز زن گفت "حالا چیز دیگر هست * خانم بمن سفارش بلیغ نموده که پیش از وقت کار ، همه چیز را خبردار شوم ، نسب و حسب و پایه و مایه و بضاعت و سرمایه ترا بفهمم * میدانی که خویشاوندان او مردمانند ⁶ ؛ اگر بفهمند خواهرشان با تو مایه تراز خودی شوهر کرده دیگر برویش نگاه نمی کنند ؛ و شاید هم بقصد او و شوهرش هر دو بر شینند ، "

¹ *Bi hama chiz (m.c.) "Without falsehood, without flattery."*

² *Miyāna "intercourse" ; miyāna dāshtan = āmad u raft kardan.*

³ *Bardāsh = iḡhār.*

⁴ *Mashghala = khud rā mashghulī dāshtan.*

⁵ *Hamahama here = iḡtirāb.*

⁶ *Mardunān-i and "are a people of consequence."*